

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 29/14

מיום רביעי, י' באייר תשע"ה, 29.4.2015

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 29/14

מיום רביעי, י' בשבט תשע"ה, 29.4.2015

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- מר משה חזות
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
5. חבר מועצת העיר	- מר יניב עמרני
6. חבר מועצת העיר	- עו"ד עדי ינקילביץ
7. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
8. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
9. חבר מועצת עיר	- מר מאיר בן הרוש
10. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד-כהן
11. חבר מועצת העיר	- מר רחמים דוד
12. חבר מועצת עיר	- מר שחר סימנה

חסרים:

13. סגן ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
14. חבר מועצת העיר	- מר חובב אשרף
15. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז

משתתפים:

1. גזבר העירייה	- מר שמעון חזות
2. עוזר ראש העיר	- מר מנחם שושן
3. דובר העירייה	- מר אריאל הלר
4. מזכירות העירייה	- גב' יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר עדי ינקילביץ, בנושא "נוהל קביעת רישום תלמידים לבתי הספר בעיר".
2. עדכון תב"ר מס' 324 – הקמת 6 גני"י ברח' הצדף בשכ' הירוקה (מגרש 202) בסך 7,050,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,193,199 ₪, קרנות העירייה – 3,856,801 ₪.
3. עדכון תב"ר מס' 332 – בניית 4 כיתות גני"י. סך התב"ר 4,750,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,065,663 ₪, קרנות הרשות – 1,694,337 ₪.
4. עדכון תב"ר מס' 323 – הקמת 2 כיתות גני"י ברח' השייטים (מגרש 204) בסך 2,350,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 1,417,064 ₪, קרנות העירייה – 932,936 ₪.
5. אישור תב"ר מס' 336 – שיפוץ משרדי אגף הרווחה, בסך 250,000 ₪ מקרנות העירייה.
6. אישור תב"ר מס' 337 – מיגון נגד קרינה במוסדות חינוך בסך 250,000 ₪ מקרנות העירייה.
7. אישור תב"ר מס' 338 – שיפור חזות המרכז המסחרי (שד' דואני) בסך 3,000,000 ₪ מקרנות העירייה.
8. אישור תב"ר מס' 339 – שיפוצים במוסדות החינוך לשנת תשע"ו בסך 1,500,000 ₪ מקרנות העירייה.
9. אישור תב"ר מס' 340 – סקר נגישות למוסדות ציבור בעיר בסך 200,000 ₪ מקרנות העירייה.
10. עדכון תב"ר מס' 278 – הקמת מבנה קונסרבטוריון בסך 13,000,000 ₪. מימון: 5,497,282 ₪ מפעל הפיס. 7,502,718 ₪ מקרנות העירייה.
11. אישור תב"ר מס' 341 – תקשוב 4 בתי ספר חט"ב בסך 2,070,000 ₪ במימון מפעל הפיס.
12. אישור תב"ר מס' 342 – תכנית אב לספורט בסך 52,000 ₪. מימון: משרד התרבות והספורט – 30,000 ₪, קרנות העירייה – 22,000 ₪.
13. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא "קו חרום לבנות/בני נוער".

צבי גוב-ארי: אני מבקש לפתוח בזאת ישיבת מועצה מן המניין מס' 29/14. מילה אחת או שתיים בדיווח. אנחנו בסוף חודש מאי נפעיל את השיטור העירוני, את המשטרה העירונית, עד אז גויסו אנשים. חלקם אומנו, חלקם בשלבי אימון, כי הם צריכים להיות מוסמכים מעבר להיות פקח רגיל. נרכשו כלי רכב. הותקנו. נבנה מבנה על חשבון המשטרה, מערכות קשר הותקנו. מועד תחולת הפעילות לחודש מהיום. בסוף חודש מאי. זהו המצב ועם זה אנחנו הולכים. ככה גם החוק מחייב. לדווח לכם חודש לפני כן. אני מדווח.

אני מאוד מקווה שהעניין הזה ישנה את התמונה, ואני כבר רוצה לומר עוד משהו. בסוף השבוע הקרוב ... גני ילדים. אם הייתי דן רק בעניין המשטרה, הייתי אומר שבאיזשהו מקום המשטרה בתקופה הזאת לעתים פשוט מתנדפת. היא לא קיימת. לכן חשוב היה עניין השיטור העירוני, כאשר המשטרה במקרה זה, היחידה שבמשטרה כפופה ישירות לעיר ולא יוצאת לשום מקום אחר. אבל מה שמדאיג אותי זה העובדה שמה שנגב מבתי הספר ומגני הילדים זה אוכל מהמקררים. אנשים פרצו לגני הילדים בשביל לגנוב אוכל מהמקררים.

מאיר בן הרוש: צביקה, גם לכל בתי הכנסת כמעט ביבנה פרצו. גנבו את כל הקופות.

צבי גוב-ארי: הקופות הקטנות. אבל מגני הילדים גנבו אוכל. זה מדליק לי מנורה אדומה. זה רע מאוד. הנחיתי את משרד הרווחה לבדוק פעם נוספת רשימה של נזקקים וכו'. להתעניין בבתי הספר. לראות אם יש לנו בעיה אמיתית של העניין הזה, או שזה סתם שובבות נעורים. מבחינתי זו מנורה אדומה מבחינת המצב הסוציו-אקונומי של חלק מהמשפחות. זה לא פשוט. אני מדווח על כך, מפני שהסיפור הזה מאוד מאוד מדאיג. לא פשוט. נברר, נגיע בסופו של דבר -

רונית ארנפרינד-כהן: ומה מבררים? אגף רווחה מבררים -

צבי גוב-ארי: מצד אחד המשטרה מנסה -

רונית ארנפרינד-כהן: לא, לא מעניין אותי המשטרה. המנורה האדומה שאתה אמרת, הרווחה עושה סקר נוסף, על מצב האנשים שמקבלים סיוע וכו'. מנסה לאתר דרך בתי ספר, אם יודעים על מצוקה זו או אחרת. על מנת להגיע לאנשים. יכולה להיות גם אפשרות אחרת. יש לנו הרבה עובדים זרים כאן. גם זה יכול להיות. אבל אני מודאג ממה שקורה בתוך החברה שלנו, לא במקום אחר. אני מצאתי לנכון לדווח, מפני שלי זה מציק.

רונית ארנפרינד-כהן: אני ככה חושבת עכשיו, זה עוד לא מגובש לי, אבל מה שאמרת הוא קשה.

צבי גוב-ארי: אילו לא היה קשה, לא הייתי מוציא את זה החוצה הרגע.

רונית ארנפרינד-כהן: כן, יש לו פוטנציאל להיות קשה, יכול להיות, אני לא יודעת, עכשיו שכל אחד יביע את דעתו, יכול להיות שב-106 אנחנו צריכים שם שמישהו, באופן אנונימי, לפרסם ביבניתון, בגל גפן, מין דיווח של אם אתה מכיר,

- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה לעשות את זה על רגל אחת. צריך לחשוב על איך לעשות את זה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כן. צריך לחשוב. לא רק מתוך המשפחות המוכרות לנו. יכול להיות שיש משפחות שהצטרפו למעגל העוני.
- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה להרתיע אנשים. צריך להגיע למקום בשביל לטפל.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואז צריך לראות איך אוספים את האינפורמציה הזאת. בסדר גמור גם לעשות אותה אנונימית.
- צבי גוב-ארי:** הדבר הבא שארצה להתייחס אליו. זכור לכם שלפני כארבעה חודשים הודעתי לכם שאני לוקח על עצמי תחילת בינוי של גני הילדים, חרף העובדה שמשרד החינוך הכיר אמנם, אבל הודיע שאסור לנו לבנות, כי לא תקצב את הנושא. זה מצב בתקופתו היה מאוד רגיש, ורגיש עד לבוקר. הבוקר, תראו את זה יותר מאוחר, קיבלתי היתר לעוד ארבעה גנים. בינתיים, מתוך ה-12 גנים, יש לי כיסוי של עשרה. ואני מצפה גם לשניים האחרים שיהיו מכוסים ונוכל לעמוד בלוח הזמנים.
- אילו הייתי ממתין להיתרים להיום, לא היו לי גנים בתחילת שנת הלימודים. אנחנו מדברים על 12 גנים. לא פחות ולא יותר. וכולם מאוכלסים, על פי הרישום. זה המצב מס' 2. הלאה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, יש לי שאלה לגבי השיטור העירוני. איזה פרופיל של אנשים גויסו? זה אנשים חדשים לחלוטין גויסו?
- צבי גוב-ארי:** אנשים חדשים לחלוטין. ושניים או שלושה מהוותיקים. כולם עברו מיון משטרתי מבחינת התאמה. זה לא כל אחד. ולכן הגיוס לקח זמן. צריך לדעת. היינו צריכים לגייס 10 אנשים, והיו לפחות ארבעה מחזורי גיוס.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אוקיי. והם כפופים לנו ולא למשטרה?
- צבי גוב-ארי:** הם כפופים לנו כמשלמי שכר, כעובדי עירייה. יחד עם זאת, גם במשטרה, גם עשרת השוטרים של המשטרה כפופים ליחידה, וההנחיה היא שהכוח הזה לא יעזוב את גבולות העיר. בשום מקרה. אי אפשר לשלוף אותו מרחובות או מקום אחר על מנת לתגבר. הפעילות היא רק בתוך העיר. וזה הדבר היחידי שיש מבחינת ביטחון הפעלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** והסמכות שלהם היא פיקוח? או גם אכיפה?
- צבי גוב-ארי:** פיקוח ואכיפה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וגם אכיפה?
- צבי גוב-ארי:** כן. בכל התחומים, דרך אגב. איכות הסביבה, רעש, חריגות בנייה, בכל דבר.

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר עדי ינקילביץ, בנושא "נוהל קביעת רישום תלמידים לבתי הספר בעיר".

צבי גוב-ארי: הנושא הבא הוא שאילתה של עדי ינקילביץ, בנושא רישום

תלמידים. אני מבקש להעיר לפני כן. על השאלתה הגבתי בפירוט. ותקבלו את התגובה. לעסוק בנושאי רישום ילדים לגני הילדים או לבתי ספר דרך שאילתה למועצת העיר, זהו דבר שעלי לא מקובל. אתם רשאים לשאול, אבל אני מבקש לומר שעלי זה לא מקובל. ישנה מערכת שלמה שמתעסקת בעניין הזה, ואוי לנו אם כל מי שמחזיק בתיק זה או אחר, או כל מי שיושב מסביב לשולחן הזה יתחיל לתקשר לי בענייני חינוך. כי אז לא שליטה, לא בקרה, לא פיקוח. זה מה שהולך לקרות. וקבלו את זה כפי שאני אומר את זה. אני בעניין הזה מאוד כועס. העניין הזה מדיר שינה מעינינו כבר חודש.

עובדה אחת קיימת, וצריך לדעת. בבית ספר מסוים, לכל אחד מבתי הספר יש קיבולת מסוימת. אתה לא יכול, גם על פי תקנים, להחליט יותר משלוש כיתות בכל שכבת גיל. זה מה שתוכנן. הלכנו הרבה יותר רחוק מהעניין הזה. בשעה ש-81 תלמידים מספיקים לפתוח שלוש כיתות, כאשר בכל כיתה יש 27 ילד, הלכנו על 35 ילד בכיתה. פגענו בפן הפדגוגי מבחינת מספר ילדים בכיתה, על מנת לאפשר את הנוחיות של קרבה לבית הספר. מה עושים? כאשר על 70 מקומות קיימים היום יש 150 נרשמים. מה עושים עם העניין הזה? יהיו נפגעים. אנשים לא יוכלו כולם להיות באותו בית ספר.

אז ישנן כל מיני הצעות מטורפות שמסתכלות מהיום למחר. לשים קרוונים. ומה יהיה בשנה הבאה? כאשר כיתות ב' יהיו גדולות? אתה צריך לקלוט כיתות א' בדיוק באותה מידה. נפתח בתי ספר של קרוונים? בית ספר אחד קיים. בבית ספר שנים מבקרים שם כל בוקר, בשביל לראות שהעניין הזה יפתח בזמן. נמצא פתרונות לאנשים איך להגיע. אבל בשום פנים ואופן, רבותי, זה עסק מאוד רגיש. אנחנו לא יכולים לעסוק בו בצורה שמנסים לעסוק. קח לך בבקשה את המכתב ששלחת לי. אני אקריא לך את התגובה.

עו"ד עדי ינקילביץ: לפני שתקריא את התגובה, אני רק אקריא את השאלתה. ככה זה עובד. ואני גם אתייחס למה שאמרת עכשיו בעל פה. עצם זה שזה לא מקובל עליך או כן מקובל עליך, זה לא שיקול מבחינתי. אם הייתי עובד לפי מה שמקובל עליך,

צבי גוב-ארי: עדי, שאלת, קיבלת תשובה.

עו"ד עדי ינקילביץ: עוד לא שאלתי, חכה. עכשיו אני אשאל. ואני אומר דבר כזה. מה שאמרת בעל פה בגדול, וגם מה שאתה כותב בתגובה, מתייחס רק למצב הביקושים שעולים על ההיצע. ולא זאת השאלתה. השאלתה מתייחסת בעיקר למה מנחה או מה השיקולים בבחירתו או רישומו של ילד כזה על פני ילד אחר. יש את הנוהל של אח ממשך. נוהג, אולי לא נוהל. של אח ממשך. שלפי מה שאני מבין לא ממש מקוים פה, וגם לפי התשובה שלך עולה שמה כן הוא הנוהל או הנוהג פה בעיר זה הקרבה.

אבל גם בנושא הקרבה יש איזושהי בעייתיות. הרי השכונה נאות רבין, השכונה הירוקה, היא לא שכונה קטנה.

צבי גוב-ארי: ... לבית הספר.

עו"ד עדי ינקילביץ: רגע, שנייה. השכונה הזאת היא שכונה מאוד גדולה. והקרבה של בניין X לבית הספר, שהיא לצורך העניין 100 מטר הליכה ללא מעברי חצייה וצמתים

מסוכנים, היא צריכה להיות שיקול, אותו דבר כמו השיקול הגיאוגרפי, וכמו השיקול של אח ממשך. כאשר אנחנו שולחים ילד שמתגורר על יד בית הספר, שהוא לא צריך לחצות שום מעבר חצייה. הוא יכול להירשם לבית ספר אחר, מרוחק פי שישה או פי שבעה, שהוא צריך לעבור שניים, שלושה, ארבעה צמתים, מסוכנים יותר או פחות, אני חושב שזה משהו שגם צריך להיות במסגרת השיקולים. ולא להגיד 'השכונה כמקשה אחת היא אזור גיאוגרפי, אזור רישום'. אני חושב שזה לא נכון.

צבי גוב-ארי: אני אקריא את התשובה. היות וקיבלת את התשובה ואחרים אולי לא קראו, אני אקריא:

בעיר מופעלים אזורי רישום ולא רק בנאות רבין. בכל אחת מהשכונות. באזורים הללו נמצאים לעתים בין שלושה לארבע בתי ספר וההורים יכולים לרשום את ילדיהם בכל אחד מבתי הספר שהם רוצים, ובתנאי שהעניין של הקרבה לבית הספר הוא דבר שנלקח בחשבון מבחינת עדיפות.

יש מכסה בכל בית ספר באשר למספר הכיתות ולמספר התלמידים בכיתה. כך אנחנו פועלים בכל העיר. בשונה מהשכונה בנאות רבין, הגדלנו את מספר התלמידים בכיתות, על מנת למצוא פיתרון להרגשת הריחוק והקרבה. לא היה צריך להגיע ל-35 ילד בכיתה. יש לנו מספיק כיתות על מנת לענות לסדר גודל של 27 ילד בכיתה בכל השכונה. אבל היות והלחץ של הקרבה אילץ אותנו לעשות דבר שאני מאוד לא רוצה בו, אז עשיתי את זה על מנת להוריד מעט את ההרגשה הקשה של התושבים. אי אפשר לראות בית ספר ולא להגיע אליו. וללכת לבית ספר יותר רחוק. מבין שזו הרגשה קשה.

אבל יחד עם זאת, שום שכונה לא נבנית עם משקולת של 10 בתי ספר באותו רחוב. זה לא קורה. השכונה מפורזת על שטח גדול, והיה צריך לפזר את בתי הספר. זה כל הסיפור. עכשיו, יש לנו היום בבית הספר הנ"ל סדר גודל של 36 ילדים בשכבה א', שזה החינוך המשולב. כאשר כולם קשורים לאזור הזה. ומעבר לעניין הזה עוד שתי כיתות, של 70 ילד. על 70 מקומות רשומים 150. בוא בבקשה תבחר. מתוך זה תמיד 70 אנשים לא יהיו מרוצים. אלא אם אנחנו אומרים 'אוקיי, נגדיל את מספר הילדים בכיתות ל-40'.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא זאת הנקודה.

צבי גוב-ארי: אז נוסף עוד 15 ילדים,

עו"ד עדי ינקילביץ: הנקודה שההיצע קטן מהביקוש ברורה, צביקה. אבל אני אומר, יש שני דברים שעליהם ... גם על אח ממשך וגם על העניין של הקרבה של המבנה בו גרה המשפחה של הילד.

צבי גוב-ארי: המשמעות של אח ממשך, אם אתה הולך על פי העיקרון של האח הממשך, אתה יכול ליצור מצב שילד שגר קרוב מאוד לבית הספר זוכה לעדיפות שנייה כי יש אח ממשך. האח ממשך ימשיך חלק מהזמן -

עו"ד עדי ינקילביץ: אבל זאת היתה השאלתה. זאת תשובה שלא קיבלתי.

צבי גוב-ארי: ... שנה הבאה עוזבים, ויש 15 מקרים כאלה בכל המערכת

- כרגע. דנים במקומות שאפשר יהיה לעשות, ייעשה. במקומות שלא, זה מה שיהיה.
עו"ד עדי ינקילביץ: ... אח ממשיד, קרבה גיאוגרפית? של מה, של המבנה?
- צבי גוב-ארי:** אני לא יושב בשביל להזיק להורי בית הספר. אני מאוד מבקש. יושבת מערכת שלמה של החינוך. רות שרעבי לא ישנה בלילות בעניין הזה. בודקים כל ילד. ואני רוצה גם דבר נוסף לומר לך. שהמרחק בין בית הספר לבית הילד נמדד על פי התוכנה של משרד החינוך. ממש כל מקרה, כל ילד. לכן זה לא נעשה כלאחר יד. ועם כל הכבוד, אל תתעסקו לי בדבר שאתם לא מבינים בו. תודה רבה.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** ... להבין שילד שגר ברחוב ... 120 מטר מבית ספר נשלח לבית ספר של מרחק של 700 מטר וחוצה מעברי חצייה.
- צבי גוב-ארי:** עניתי לך על השאילתה ... תודה רבה. עם כל הכבוד.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** הנוהל אח ממשיד גובר על הקרבה? לא גובר על הקרבה?
- צבי גוב-ארי:** לא מתווכח איתך על הקריטריונים.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אל תתווכח, תענה לשאילתה.
- צבי גוב-ארי:** אתה לא חלק מהאנשים שצריכים לקבוע את הקריטריונים.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** תענה לשאילתה. שאלתי אותך שאילתה לגבי אח ממשיד,
- צבי גוב-ארי:** עם כל הכבוד. קיבלת את התשובה.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** לא, לא קיבלתי. איפה אתה מתייחס בשאילתה לאח ממשיד? נוהל שקבוע במשרד החינוך. מופיע באתר של משרד החינוך. איפה? בתשובה לשאילתה אני לא רואה אפילו את המילה אח ממשיד. איפה? לא התייחסת. התעלמת מזה. כתבת שכל השכונה זה אזור גיאוגרפי אחד. בסדר, הבנתי. אבל השכונה יש שם 30, 40 בניינים מאוכלסים. סדר גודל. אני לא זוכר בדיוק.
- צבי גוב-ארי:** יותר.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** יכול להיות. כולם זה מקשה אחת מבחינת העירייה? כולם יכולים ללכת לאותו בית ספר? זה לא משנה אם הבניין הזה קרוב 700 מטר לבית הספר היהודי או 100 מטר לבית הספר?
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש לומר לך דבר אחד. להערכתי בעוד שנה הביקוש ישתנה מהטעם הפשוט. ...
- עו"ד עדי ינקילביץ:** יכול להיות, אבל מדובר על השנה הזאת, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** ... בתי הספר החדשים תזיז אנשים גם לכיוון אחר. ואני רוצה להזכיר לכם, לאלה שגרים פה הרבה שנים. בתחילת הדרך, רחוב השומרון, בשכונה הצבאית, הלכו ילדים משם למעיין, מרחקים אדירים. זכור לכם? כל מי שזוכר. משום מה, העניין הזה לא עלה לשמיים והיה רמות ויצמן יותר קרוב. תראו מה שאתם עושים. אתם מלבים תופעה מאוד קשה.
- אני רוצה לומר לך, עדי, ותרום לך בבקשה. ולא חשוב איך אתם נוהגים. אני מודיע לך שהשכונה הירוקה יקרה לי, אבל היא שכונה בתוך העיר. זה לא שכונה שיש לה עיר. זו עיר

שיש לה שכונה. והשכונה הזאת מטופלת, הרבה יותר מכל שכונה אחרת. אני פוגש פה חברי מועצה שהיו אצלי במשרד היום, ולפני יומיים שלושה, בדיון הנהלה, שמדברים על עדיפות. הציבור ביבנה צועק על עדיפות לשכונה הירוקה. השכונה הירוקה צריכה לקבל את מה שמגיע לה, ולקבל את זה בצורה כי נכונה שאפשר. אי אפשר לתת פיתרונות של 100%. בבקשה לא להתחיל, כל גורם, דרך אגב, כל ההורים הללו כתבו לי מכתב, קיבלו מכתב כללי והודעתי. 'תמתינו בבקשה להמשך רישום'. כי אנשים ממשיכים להירשם. ונראה בסופו של דבר לאן מגיעים. ואחרי זה נחליט לגבי כל מקרה. תודה רבה.

רונת ארנפרוינד-כהן: צביקה, כשתוכננה השכונה ותוכנן בית הספר, לא חשבו על אופציה של יותר כיתות בשכבות א' ב'?

צבי גוב-ארי: תראי, התחלנו, בית הספר מונה היום 600 ילד. 600 ומשהו ילדים. מאוד גדול מבחינת מוטת שליטה והעמקה של הפן הפדגוגי. זה לא נכון לעשות את זה. לכן פיתחו יותר ספר.

רונת ארנפרוינד-כהן: תראה, אבל ההשוואה אז של מעיין ורמות ויצמן זו השוואה אחרת. כי זה היה א-ג ו-ד-ה.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא, זה לא משנה. היו דברים שנהגנו לעשות בשנות ה-80 שאנחנו לא עושים. זה לא משנה.

רונת ארנפרוינד-כהן: לא, לא, היה גם פיצול.

צבי גוב-ארי: אפשר היה לעשות את זה גם פה. אני חושב שמבחינה פדגוגית זה דבר רע. מפני שהרצף החינוכי כאן נפגע פעמיים. פעם אחת אתה בכיתה ג' עולה לבית ספר אחר,

רונת ארנפרוינד-כהן: לא, אני לא הצעתי את זה. אני רק שאלתי אם לא צפו שצריך יותר כיתות בכל שכבה?

שרון לינה: את מגדילה את מספר התלמידים בבית ספר. זה לא דבר מבורך כל כך, לקטנים האלה.

עו"ד עדי ינקילביץ: זה לא משנה כמות התלמידים פר כיתה?

שרון לינה: זה משנה מאוד.

עו"ד עדי ינקילביץ: פר כיתה? מה זה משנה אם בית ספר מכיל 800 תלמידים או

400 תלמידים, אם בכיתה הספציפית יושבים 20? שיהיו שמונה כיתות, לא משנה כמה. משנה כמה יש בכל כיתה, לא בכל בית הספר.

רונת ארנפרוינד-כהן: היעד של בית הספר שתי כיתות בכל שכבה?

???: לא, שלוש.

רונת ארנפרוינד-כהן: שלוש כיתות בכל שכבה? זה אומר שבשנה הבאה גם תהיה לנו

אותה דילמה ודרמה של אחים ממשיכים ומרחק.

צבי גוב-ארי: סליחה, נגיע לשנה הבאה ויסתבר לכם שהביקוש לבתי הספר

האחרים יהיה אחר. עכשיו מה קורה בשכונה? פועל בית ספר ... לא מבינים מה הולך להיות

שם. יש חשש שמא בית הספר הזה לא יקום.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא, החשש הוא בעיקר, צביקה, אם זה לא הובן עד עכשיו, אז החשש הוא בעיקר שני דברים. אחד זה אותו נוהל אח ממשך, שאתה צריך להבין שהורה צריך לקום בבוקר ולפזר ילדים לשני מוסדות חינוך, ואני מוסיף על זה את אי הסדר הידוע שאנחנו מכירים מתוך, זה לוקח המון זמן.

שרון לינה: עדי, הוא מפזר גן, מעון, בית ספר, תיכון.

עו"ד עדי ינקילביץ: אז צריך לבוא לקראתו ולעזור לו. והדבר השני,

צבי גוב-ארי: התשובה השניה, תלך על העניין הזה. אתה יכול ליצור מצב נוסף. ילד שגר ממש ליד בית ספר, בניין על יד, הוא לא יהיה שם, כי ילד מארבעה רחובות אחרים הועדף עליו, יש לו אח,

עו"ד עדי ינקילביץ: ... כמה שיקולים.

צבי גוב-ארי: אתה חייב אחד מהשניים לבחור. או מרחק או קרבה.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואז השיקולים הם רק מרחק?

צבי גוב-ארי: השיקולים הם מרחק, ובמידה ואפשר בעניין הקרבה, לוקחים את הקרבה.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא הבנתי. צביקה, אמרת המרחק והקרבה, זה אותו דבר.

צבי גוב-ארי: קרבת משפחה. טוב, אני מבקש לעבור לרישום של גני הילדים וכמה דברים נוספים צריך לעשות כמובן. רק להזכיר לכם שאנחנו מאשרים דבר שכבר בונים. אני מבקש לשים לב לעובדה שכל אחד מהתב"רים הנ"ל מכוסה, בין היתר, כמעט שליש, על ידי תקציב עירוני. כלומר אין פה כיסוי מלא של משרד החינוך. גם כאשר מתקצבים. ואלה הדברים.

2. עדכון תב"ר מס' 332 – בניית 4 כיתות גנ"י. סך התב"ר 4,750,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,065,663 ₪, קרנות הרשות – 1,694,337 ₪.

צבי גוב-ארי: תב"ר 332, בנייה של ארבעה כיתות גני ילדים. אנחנו בזמנו תקצבנו על ידינו. אנחנו מדברים הרגע על 4,750,000 שקל עלות, כאשר משרד החינוך מממן 3,065,000 שקל והעירייה 1,600,000 שקל. מי בעד?

החלטה מס' 1/29/14:
הוחלט פה אחד אשר תב"ר מס' 332 – בניית 4 כיתות גנ"י. סך התב"ר 4,750,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,065,663 ₪, קרנות הרשות – 1,694,337 ₪.

3. עדכון תב"ר מס' 323 – הקמת 2 כיתות גנ"י ברח' השייטים (מגרש 204) בסך 2,350,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 1,417,064 ₪, קרנות העירייה – 932,936 ₪.

צבי גוב-ארי: תב"ר 323 עדכון. הקמה של 2 כיתות ברחוב השייטים, מגרש 204, בסך 2,350,000 שקל.
רונית ארנפרוינד-כהן: זה הכיתות המאושרות על ידי משרד החינוך? מהבוקר?
צבי גוב-ארי: זה אושר במהלך השבוע. והבוקר אושרו עוד ארבעה. מימון משרד החינוך – 1,417,000 שקל. העירייה מממנת 932,000. מי בעד?

החלטה מס' 2/29/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 323 – הקמת 2 כיתות גנ"י ברח' השייטים (מגרש 204) בסך 2,350,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 1,417,064 ₪, קרנות העירייה – 932,936 ₪.

4. עדכון תב"ר מס' 324 – הקמת 6 גנ"י ברח' הצדף בשכ' הירוקה (מגרש 202) בסך 7,050,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,193,199 ₪, קרנות העירייה – 3,856,801 ₪.

צבי גוב-ארי: מהבוקר. נותרו לבינוי שישה גני ילדים. לארבעה מהם אנחנו קיבלנו היתר. לזוג האחר ממשיכים לכסות מתקציב העירייה. לכן התב"ר מדבר על השתתפות משרד החינוך ועל ... שהעירייה צריכה,
רונית ארנפרוינד-כהן: זה התב"ר החדש?
צבי גוב-ארי: כן. תחלקו. חילקתם את זה.
עו"ד עדי ינקילביץ: מה, זה לא מופיע בסדר יום?
משה חזות: לא, זה תוספת של הבוקר.
עו"ד עדי ינקילביץ: מה, זה לא מופיע בסדר יום?
משה חזות: לא, זה תוספת של הבוקר. מה שצביקה הבוקר ...
צבי גוב-ארי: זה הגיע היום בפקס. בשעה 9:00 בבוקר, משהו כזה.
רונית ארנפרוינד-כהן: אחד, נכון? מה קרה? יצאו פה לחופש? מה קרה? איפה כל האנשים פה?
???: אהוד וחובב. ואלי.
צבי גוב-ארי: אהוד בטיפול שיניים. אלי כנראה מכין את קבלת הפנים לרב הראשי.
מאיר בן הרוש: לא, לשר החינוך. לבנט.
רונית ארנפרוינד-כהן: הוא מכין ואנחנו נכין ממול הפגנה.
צבי גוב-ארי: אני מוכרח לומר, לא משנה מי הולך לכהן כשר. צריך להגיע

אליו מה שיותר מהר, בשביל לקבל סיוע יותר גדול ממה שאנחנו מקבלים היום. כי לא יעלה על הדעת שאנחנו משלימים כמעט בכל אחד ממבנה החינוך כמעט 30%. הסיפור הזה אפשר היה להשקיע בפיתוח שכונות, ודברים ...

רונית ארנפרוינד-כהן: אני בעד שנקרא לנו התנחלות, אז נקבל יותר כסף.
עו"ד עדי ינקילביץ: לא נוכל למצוא פה איזה כפר ערבי, שאנחנו ... על החורבות שלו?

צבי גוב-ארי: אני יודע מה צריך. כנראה שאחרים חושבים אחרת.
רונית ארנפרוינד-כהן: מהיום אנחנו התנחלות יבנה, אז נקבל יותר כסף.
רועי גבאי: כל גני הילדים, הכוונה לגילאי שלוש ומעלה?

צבי גוב-ארי: כן.
רועי גבאי: כן? שגם מקבלים את ההחזרים גם ממשד הכלכלה? כל הגנים שנכנסים?

צבי גוב-ארי: לא, לא. שלוש ומעלה זה משרד החינוך.
רונית ארנפרוינד-כהן: זה לא מעון.
רועי גבאי: הבנתי.

צבי גוב-ארי: תב"ר 324, אנחנו מדברים על שישה גני ילדים. על 7 מיליון ₪.
משרד החינוך מסייע ב-3,193,000 והעירייה שמה כאן 3,856,000.
עו"ד עדי ינקילביץ: וכשתגיע ההרשאה, הכסף הזה יוחזר לעירייה?

צבי גוב-ארי: כשתגיע ההרשאה הסיפור הזה יצטמצם לסדר גודל של 1,900,000 שקל. מצד העירייה.
מאיר בן הרוש: לגבי המשך הבנייה של הגנים הנוספים?

צבי גוב-ארי: מי בעד?
מאיר בן הרוש: בעד. כולם, מה?
צבי גוב-ארי: תשאירו את הידיים למעלה.

החלטה מס' 3/29/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 324 – הקמת 6 גני"י ברח' הצדף בשכ' הירוקה (מגרש 202) בסך 7,050,000 ₪. מימון: משרד החינוך – 3,193,199 ₪, קרנות העירייה – 3,856,801 ₪.

5. אישור תב"ר מס' 336 – שיפוץ משרדי אגף הרווחה, בסך 250,000 ₪ מקרנות העירייה.

צבי גוב-ארי: מי כאן ביקר במשרדי הרווחה לאחרונה?
עו"ד עדי ינקילביץ: לי אמרו לא להתקרב. אמרו לי שיש הנחייה של ראש העיר לא לתת לחברי מועצה,

צבי גוב-ארי: לא, במידה ויש לך בעיית רווחה, אמרו לי, באמת. פניתי לרווחה, קיבלתי תשובה: ראש העיר הנחה לא לתת תשובות לחברי המועצה.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא לא לתת תשובות. מותר לך כן לשבת עם צביה, לשמוע, זה מותר. אין לי זמן, מה אני אעשה.

מאיר בן הרוש: לגביך תינתן כל תשובה. לגבי אחרים, אני חושב שזה לא נכון שכל אחד מהיושבים כאן יפנה בעניינו של מישהו ללשכת הרווחה. יש פה עניין, בכל זאת, חסינות. שיפוץ משרדי הרווחה. אגף הרווחה, זה לא משרדי הרווחה.

עו"ד מאיר דהן: זה מצב קטסטרופאלי, יש לציין. זה נראה ממש רע.

צבי גוב-ארי: בסדר, לכן הגעתי לזה. יש גם משימות אחרות לעשות. מי בעד? 250,000 שקל מקרן היחידה?

החלטה מס' 4/29/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 336 – שיפוץ משרדי אגף הרווחה, בסך 250,000 ₪ מקרנות העירייה.

6. אישור תב"ר מס' 337 – מיגון נגד קרינה במוסדות חינוך בסך 250,000 מקרנות העירייה.

צבי גוב-ארי: מיגון נגד קרינה בבתי ספר.

עו"ד עדי ינקילביץ: זה אני רוצה לשאול.

צבי גוב-ארי: היתה ביקורת של גורם ממשד החינוך, שלא דרך המערכת הפדגוגית. אלא דרך נדמה לי הממונה על מבנים, משהו מהסוג הזה. עשה סקר בכל בתי הספר. חלק מהדברים ביצענו ללא הוצאה. על ידי הזזה של לוחות חשמל, דברים אלה ואחרים. חלק עשינו בשלב הזה וצריך לתת גם את הויזואליות של העניין. ציפוי של קירות שעשויים בעופרת. וזה הסיפור. וצריך לעשות את זה.

עו"ד עדי ינקילביץ: קרינה של ארונות חשמל או גם קרינה סלולארית מייננת וכאלה?

צבי גוב-ארי: כל מה שיש. מדידה פנימה של כל המבנה.

עו"ד עדי ינקילביץ: באיזה מוסדות חינוך...?

צבי גוב-ארי: היו מבנים שעומדים מעל לתקן. או יותר נכון מעל סף השיקום. ואני רוצה לומר לכם שאנחנו הרבה יותר זהירים, מדבר על המשרד לאיכות הסביבה הרבה יותר זהיר מאשר התקן האירופאי ואמריקאי. החשיפה שלנו הרבה יותר נמוכה וכבר מטפלים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אחת לכמה זמן עושים סקר כזה?

צבי גוב-ארי: לא נעשה מזה שנים.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** באמת?
- צבי גוב-ארי:** כן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אמא'לה.
- צבי גוב-ארי:** טוב שנעשה. על פי מדדים אמריקאיים ואירופאיים, זה לא מצב שאפשר להגדיר אותו כמצב מסוכן. ואני מקבל את הסקר כפי שהוא. מבחינתי אם זה התקן בזה צריך לעמוד. וצריך להיכנס ולטפל. בינתיים עשינו שינויים זמניים. הזזה של שולחנות מזכירות, או הזזה ממקום למקום. חלק מכיתות ... יכנסו לשם יותר משעה ליום וכו'. זה יצר בעיה ניהולית שוטפת, אבל צריך לטפל בזה. ועל כן אני מבקש לאשר. מי בעד?
- עו"ד עדי ינקילביץ:** התב"ר הזה יפתור את הבעיה לחלוטין?
- צבי גוב-ארי:** זה מה שצריך לעשות.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** זה יפתר לחלוטין?
- צבי גוב-ארי:** על פי הסקר. אני לוקח ממצאי סקר, בזה מטפלים.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** ולאחר השיפוץ, המיגון, יתבצע סקר נוסף, לבדוק את התקינות?
- צבי גוב-ארי:** אנחנו אמורים לכסות את התקלה. אחרי שהעניין הזה מכוסה, כמובן ייבדק האם העבודה שבוצעה בוצעה כהלכה. בוודאי. כמו כל דבר אחר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, בעודנו מדברים על קרינה, לפני אי אלו שנים אני זוכרת שאני הייתי בוועדה למדע וטכנולוגיה בדיון בכנסת, שנבדק ונעשה סקר על השדה הרדיו שליד כפר הנגיד. אנחנו עם יד על הדופק שמה?
- צבי גוב-ארי:** כן. חד משמעית כן. אני רוצה לומר. אחרי הסקר אולי שהיה בזמנו פניתי לשריד. זוכרים את אדון שריד? יוסי שריד? בוצע פה סקר מקיף. מצבנו מפה טוב. אני לא ידוע מאזורים אחרים מצבנו. זה לא הקרינה האלקרו מגנטית,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** של השדה שם?
- צבי גוב-ארי:** יש דברים אחרים באזור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש דברים אחרים פה אצלנו?
- צבי גוב-ארי:** לדוגמה, במהלך עשרות שנים, דרומית לנו, הטמינו חומרים מסוכנים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** באדמה.
- צבי גוב-ארי:** כן. הטמינו חומרים מסוכנים. הסיפור הזה עם הזמן קרוב לוודאי שחלחל למי תהום. זה לא כל כך רחוק. זה עניין של שבעה, שמונה ק"מ. מעבר לכביש מס' 4, קרוב מאוד אלינו, היה מקום שהטמינו בו תחמושת וחומרי נפץ במשך עשרות שנים. אנחנו מנקים את זה עכשיו. בוצע ניקוי בשנה האחרונה, התרחק מאיתנו. אבל אין שום ספק שגשמים וכו' יוצרים מצב שבו אירוזיה, דברים מתפוררים ונכנסים למי התהום. במכשיר כזה הקרינה הרבה יותר גדולה כאשר תחנת השידור רחוקה. במכשיר כזה הקרינה הרבה יותר גדולה מאשר בכיתת לימוד. הרבה יותר גדולה. אנשים הולכים עם זה. טוב, מי שרוצה לחיות

בריא, צריך להיזהר גם מדברים אחרים. לפעמים אתה יכול לחיות בריא עד כדי כך שאתה מפסיק לחיות.
רונית ארנפרוינד-כהן: או, אנחנו נכנסים עכשיו לדיון פילוסופי, וכנראה לא נמשיך אותו.

החלטה מס' 5/29/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 337 – מיגון נגד קרינה במוסדות חינוך בסך 250,000 מקרנות העירייה.

7. אישור תב"ר מס' 338 – שיפור חזות המרכז המסחרי (שד' דואני) בסך 3,000,000 ₪ מקרנות העירייה.

צבי גוב-ארי: במהלך השנים האחרונות אני שומע ביקורת מאוד קשה, וזה לא חדש עבורי, כי אני רואה את זה גם בעין, את כל הנושא של חזות העיר מכיוון המרכז המסחרי הישן. כל מה שקורה בחזית שד' העצמאות, הפרצוף של העיר. אני הולך על תכנון מאוד צנוע. מאוד צנוע. לתת למקום הזה איזושהי חזות עירונית שמתאימה למה שאנחנו עושים בעיר במקומות אחרים. אני רוצה לומר שהנכסים הם נכסים פרטיים. מי שדייר שם, בדרך כלל הוא דייר בשכירות. אנשים לא מוכנים להשקיע פרטה בעניין. אנחנו לפחות נעשה את החזות החיצונית של המקום הזה ראוייה לעיר. ועל זה אני הולך.
מתי הכספים הללו יהיו זמינים לביצוע אני עוד לא יודע. בינתיים יש הפסקת בנייה. אגרות לא נכנסות. אני רוצה לאשר את זה, לשבת כבר על תכנון מפורט. ושנהיה מוכנים לטפל בזה בבוא הזמן.

עו"ד עדי ינקילביץ: יש לי כמה שאלות בעניין הזה. קודם כל, המרכז המסחרי הזה כבר דובר עליו הרבה פעמים שהוא אמור להיות מרכז עירוני מחודש ולהתחדש ושהדבר נמצא כבר בוועדה מחוזית. השאלה אם זה כבר נמצא על הפרק,

צבי גוב-ארי: תראה, להערכתני זה לא יזוז בעשור הבא.
עו"ד עדי ינקילביץ: השאלה האם להוציא על זה 3 מיליון שקל, למה לא?

מאיר בן הרוש: כי במילא מתוכנן מתישהו במקום הזה לעשות, שנייה, שנייה.
עו"ד עדי ינקילביץ: אני רוצה לענות לך. תקשיב, אתה, שנייה, אני אסיים לשאול ואז תענה.

צבי גוב-ארי: מאיר, תרשו לי. מדובר על שינוי תב"ע, של תוכנית בינוי עיר. הסיפור הזה, אחרי שאושר, ראה בבקשה פינוי בינוי. פרויקטים שאושרו בשנת 2004, רק עכשיו, לפני שבועיים, שחררנו את העניין הזה, אחרי שפעמיים ביטלו תוכנית. במחוז.
רונית ארנפרוינד-כהן: איפה? באלון?

- צבי גוב-ארי:**
עו"ד עדי ינקילביץ:
באלון. רק לפני שבועיים.
אבל זה שונה, צביקה.
- צבי גוב-ארי:**
זה לא שונה. זה פינוי בינוי. אתה משלם עבור הבינוי, ואתה בעצם גובה את הרווח מכך שאתה בונה יותר לעצמך. טעון בהסכמה של הבעלים, כמובן. סיפור ארוך מאוד. יש לנו הרגע ארבעה פרויקטים שמתגלגלים הרבה מאוד שנים. אני יכול לחכות. אני חושב שאני מחכה כעשר שנים כאן, אני חושב שאנחנו צריכים לתת תשובה, לפחות צנועה. כי פינוי בינוי זה לא סכום של 3 מיליון ₪. פה צריך סדר גודל של 15, 16 מיליון ₪ בשביל כל החזית הזאת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
צבי גוב-ארי:
אז באיזה שלב נמצא התכנון שפורסם שמתוכנן?
כרגע התכנון כולל את כל מה שקורה בשוק הישן, המבנה הזה, מבנה עירייה, ועד מצד מזרח, עד לדרך העצמאות. ומצד דרום עד לגבעתי לכל הרוחב, כולל המתנ"ס, כולל הסנהדרין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
צבי גוב-ארי:
אז באיזה שלב זה נמצא?
בוועדות מחוזיות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
צבי גוב-ארי:
עוד לא שינוי תב"ע?
זה לא רק שינוי תב"ע. זה גם בעלויות. זה העניין של חיבור וחלוקה, וכל היתר. סיפור ארוך. מאוד ארוך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
צבי גוב-ארי:
זה סיפור של מינימום עשר שנים.
נכון.
- עו"ד עדי ינקילביץ:**
אז השאלה, צביקה, עוד פעם אני אומר. זה לא סכום מבוטל. 3 מיליון שקל, בעיר ...
- צבי גוב-ארי:**
עו"ד עדי ינקילביץ:
אתה מנסה לומר לי שאני מבזבז כספים או מה?
אני לא אמרתי מבזבז כספים. אני אומר שהסכום הוא לא מבוטל. והשאלה גם אם האזור הזה ... פינוי בינוי, אפשר לעשות פה שיפוץ בסכום נמוך יותר.
- צבי גוב-ארי:**
יש שתי אפשרויות. אפשרות אחת, לענות גם לציבור האחר. שאומר 'בושה להגיע לעיר'.
- מאיר בן הרוש:**
רועי גבאי:
... 8 מיליון שקל אתה לא מדבר. אבל 3 מיליון שקל, להשאיר את זה עשר שנים ...?
- עו"ד עדי ינקילביץ:**
לא להשאיר. אני אומר לעשות שיפוץ.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
מאיר בן הרוש:
איפה 8 מיליון הוא מדבר?
תירגעי רגע, שנייה, רונית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
מאיר בן הרוש:
אני רגועה לחלוטין.
תקשיב טוב, המקום הזה נראה,
- עו"ד עדי ינקילביץ:**
רונית ארנפרוינד-כהן:
אתה מדבר איתי או אתה מדבר איתנו?
לא, מאיר, אתה מדבר עם כולם, מה זאת אומרת?

- מאיר בן הרוש:** אני עונה לו. המקום הזה נראה כמו עזה. תקשיב טוב. המקום שם בשכירות לאורך כל הדרך. ואני מכיר את האנשים.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** המקום הזה הוא מקום פרטי. נו, אז מה אתה רוצה?
- מאיר בן הרוש:** נכון. עכשיו, הנושא זה החזות שלנו. כשאתה נכנס ליבנה, ואתה רואה את האזור הזה,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בסדר. זה מקום פרטי. מה אכפת לי איך הוא נראה? ... יש מקומות שנראים יותר גרוע.
- מאיר בן הרוש:** אתה לא בונה להם. לכן, אם יש אפשרות לבוא לקחת תקציב ולפתח את המקום הזה שעומד שם,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** זה מקום שצריך להרוס.
- מאיר בן הרוש:** להרוס, אם יהיה בעוד 30, 40 שנה, אני גם מוכן להתחייב לזה. לא יהיה. כי בעלי הבתים שם לא מוכנים. אני רוצה להגיד לך. במשך 20 שנה יש תוכנית פינוי ובינוי לאזור התעשייה. מקום מדהים עם בנייה מדהימה. ואף אחד לא מוכן ללכת לשם. לכן אנחנו רוצים כרגע,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** וגם אותו לא משפצים.
- מאיר בן הרוש:** כי הם לא מוכנים שם להשקיע.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אבל זה מקום פרטי.
- מאיר בן הרוש:** לא, שם זה פינוי ובינוי. גם נתנו להם -
- עו"ד עדי ינקילביץ:** מה זה משנה מה? זה מקום פרטי.
- מאיר בן הרוש:** פה לפחות הכניסה, החזות, לעשות משהו יפה. מה קרה? 3 מיליון שקל, אפשר לדעת מה קרה?
- עו"ד עדי ינקילביץ:** זה כסף שיכול ללכת למקום אחר.
- מאיר בן הרוש:** לאן ילך? בוא תסביר לאן?
- עו"ד עדי ינקילביץ:** חינוך, רווחה, כבישים, תשתיות.
- מאיר בן הרוש:** כן, ומה? אתה פעם היית ברחוב החבצלת? לא היית.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** כן, ומה זה קשור?
- מאיר בן הרוש:** בוא תראה מה יש שם. כמעט אין השקעה. אז רוצים שראש העיר ישקיע כסף. למה לא? זקוקים לראות משהו יפה. מה קרה?
- צבי גוב-ארי:** מאיר, זכותו של האיש להמשיך לטעון אחרת. נגמר הסיפור. זכותו. אני מעלה את זה להצבעה.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** רגע, שנייה. צביקה, עוד דבר.
- צבי גוב-ארי:** שאלת, קיבלת תשובה.
- שרון לינה:** העיר הזאת גם העיר שלך.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** לא, אני לא אומר שלא צריך לעשות.
- שרון לינה:** אני חושבת כשאני נכנסת, אז אני אומרת, זה העיר של כולנו.

- כשאנחנו נכנסים ליבנה, כשאנחנו נכנסים דרך הכביש הזה, **עו"ד עדי ינקילביץ:** רגע, רגע, בוא נעשה שנייה סדר. אני לא אומר ולא צריך לשכנע אותי שהמקום הזה צריך שיפוץ. אני רק אומר, **צבי גוב-ארי:** אתה אומר ש... באמת.
- אם המקום הזה ממילא הולך לתוכנית של - **עו"ד עדי ינקילביץ:** אני מעלה את העניין הזה - **צבי גוב-ארי:**
- אבל ... של תמ"א 38 יצא לפועל הרי לפני שבע, שמונה שנים אחורה. כמה זה קרה במדינה? זה לא יהיה. **רועי גבאי:** אבל המשפט שאמר ראש העיר... **שרון לינה:** רק רגע! אחד אחד! חבריה, מספיק.
- אני לא מתחרה, אני מקבל אישור לדבר. עדי, הולכים להיבנות שלושה מרכזים מסחריים גדולים מאוד, והרביעי בדרך. אוקיי? אם אנחנו לא נדאג למסחר הישן מבחינת חזות, **צבי גוב-ארי:** אבל אני לא אומר לא ... אתם משכנעים אותי שצריך להשקיע כסף. אני לא אומר שלא צריך. אני רק שואל, **עו"ד עדי ינקילביץ:** אז מה אתה אומר? במקום 3 מיליון, 2.5? זה הבעיה שלך?
- לא, תראי, לינה, אני אומר כך. רגע, את שואלת אותי ורועי עונה. אני אומר, אם לא היה מתוכנן פה פינוי בינוי או משהו אחר, אפשר להשקיע גם עשרה מיליון ולעשות את זה ... **עו"ד עדי ינקילביץ:** אין לך מושג, אין לך מושג, אבל מתוכנן. והעירייה מצהירה שמתוכנן. אז מה אם זה מתוכנן? בדואני מתוכנן 20 שנה לפינוי בינוי, לא קורה כלום. **צבי גוב-ארי:** עכשיו עוד דבר. **עו"ד עדי ינקילביץ:** בסדר. אבל בבחירות נאמר שתוך חמש שנים הכל יהיה. אז בסדר, אז אמרו. גם יו"ר ה... שלך אמר, אז אמר. אמרו, מה ??? לעשות? בבחירות אומרים הכל. **עו"ד עדי ינקילביץ:** על תב"ר שאין לו תוכנית מוגדרת. **צבי גוב-ארי:** מי אמר?
- אתה אמרת הרגע. אתה אמרת שאין תוכנית, אין זה, אין כלום. **עו"ד עדי ינקילביץ:** מי אמר שאין תוכנית? **צבי גוב-ארי:** אתה אמרת הרגע. **עו"ד עדי ינקילביץ:** מהיכן המצאת את זה עכשיו? **צבי גוב-ארי:** אתה אמרת את זה הרגע, זה לא אני אמרתי. **עו"ד עדי ינקילביץ:**

- צבי גוב-ארי:** יש תוכנית.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** שיהיה כסף מוכן ואז נעשה תוכנית וכשיהיה ... נצא לדרך. זה מה שאתה אמרת לפני חמש דקות.
- צבי גוב-ארי:** הכנת תוכנית מפורטת. כי תוכנית כללית ישנה. יש ארכיטקט לעניין הזה. תוכנית מפורטת מצריכה תשלום נוסף. אמרתי הביצוע ייעשה,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** למה אנחנו לא רואים את זה? אנחנו צריכים להצביע פה על 3 מיליון שקל, אנחנו לא רואים אפילו את התוכנית הכללית?
- צבי גוב-ארי:** אתה ראית פעם פארק שנבנה ואישרת אותו? שעלה 11 מיליון ₪? אישרת תב"רים. אתה בוועדת תכנון יכול לדרוש כל דבר. אתה לא יכול פה להביא תוכניות לאישור. תחליט. או שאתה בוועדת תכנון ובנייה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צביקה, זה לא נכון. וגם דיברנו על זה פעם בישיבת מועצת עיר,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בישיבה האחרונה, נדמה לי, דיברנו על זה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שכן נכון להביא, אפילו בוועדת מכרזים כבר דיברנו שצריך להביא אם עושים מעגל תנועה, שיביאו שנראה גם מעגל תנועה.
- צבי גוב-ארי:** מישהו אמר שטות בוועדת המכרזים. אני לא יודע מה היה שם. ועדת המכרזים לא דנה בשום עניין -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בוא נכבד אחד את השני. אף אחד לא אמר שטות. כל אחד אומר את דעתו. לא שטות.
- משה חזות:** אני יכול להתייחס לרגע? אלי ביקש פשוט, אנחנו עכשיו בונים,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** צודק,
- משה חזות:** הנושא של הקונסרבטוריון, הוא רצה לראות פשוט תמונה, לראות איפה. לכן זה לא היה תוכניות.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** דרישה לגיטימית לחלוטין.
- צבי גוב-ארי:** אתם הולכים לשבש את תהליך קבלת ההחלטות. מבנה לא נבנה,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אנחנו לא משבשים. אנחנו מבקשים לקבל נתונים.
- צבי גוב-ארי:** סליחה רגע!
- עו"ד עדי ינקילביץ:** מבחינתך זה שיבוש. מבחינתנו זה לבקש לקבל נתונים. על מה אני אצביע? על ... באוויר?
- צבי גוב-ארי:** מבנה לא נבנה, והשקעה לא מבוצעת ותוכנית לא יוצאת אל הפועל לפני שהעניין הזה מוצג בפני וועדה שמורכבת מנציגי הפורום הזה. אין פה אף סיעה שאיננה מיוצגת. והוועדה הזו מחליטה, ואתה שותף לוועדות הללו, ואתה יודע כמה אנחנו חופרים שם עד שמחליטים. ואם אנחנו רוצים להפוך את מועצת העיר לוועדת תכנון ובנייה, זה עוד ...
- עו"ד עדי ינקילביץ:** לא, ועדת תכנון ובנייה יש גורם מקצועי, ומעורבים שם עוד

דברים. ויש תוכניות מפורטות. אני פה מדבר על תוכנית, על תשריט הכי בנאלי שיש, שאנחנו מתכננים לשפץ אותו, שייראה בסוף ככה, ייראה 3 מיליון שקל.

מאיר בן הרוש: תראה מה אתה עושה על השקעה בשכונות הותיקות, אתה מתווכח על שלושה מיליון שקלים. אני מתפלא עליך.

רונית ארנפרינד-כהן: מה זה קשור? מה זה קשור? כל פעם אתה קופץ עם הדגל הזה.

מאיר בן הרוש: זה קשור. כי אתם מתנגדים לפיתוח השכונות הותיקות.

רונית ארנפרינד-כהן: איזה שטויות! זה שקר וכזב!!

מאיר בן הרוש: אני שומע את זה 20 פעם. זה לא שקר, עובדה,

רונית ארנפרינד-כהן: אתה מתנגד לפיתוח השכונות החדשות.

מאיר בן הרוש: את, את, את גורמת נזק בזה שאת אומרת והוא אומר,

רונית ארנפרינד-כהן: אני לא גורמת נזק! אתה מלבה בין השכונות כבר

מהבחירות. איזה מין דבר זה?!

עו"ד עדי ינקילביץ: להזכירך שאתה אישרת ...

מאיר בן הרוש: סוף סוף יוצא כסף לשכונות הותיקות, אתם מתנגדים?!

רונית ארנפרינד-כהן: אין שום בעיה.

מאיר בן הרוש: למה להתנגד? תגידי שאת בעד, תבקשי מראש העיר שיוסיף

עוד 10 מיליון שקל.

רונית ארנפרינד-כהן: מצוין. אל תלבה מלחמה בין השכונות!

מאיר בן הרוש: תגידי לו. אל תגידי שאני ...

רונית ארנפרינד-כהן: אל תלבה מלחמה בין השכונות! אל תוציא לי פתאום אתם

אשכנזים, ותיקים וספרדים.

מאיר בן הרוש: אתם מתנגדים להשקעה,

רונית ארנפרינד-כהן: אף אחד לא מתנגד. מאיר, אף אחד לא מתנגד. ותחזור בד

שמישהו מתנגד. אתה מלבה שנים כאן,

מאיר בן הרוש: תצביעי בעד. אז תצביעי בעד.

רונית ארנפרינד-כהן: אין לי בעיה להצביע בעד. אבל אתה תחזור בד שמישהו מלבה

כאן. חוץ ממך.

מאיר בן הרוש: את תברכי על זה שנשקיע 3 מיליון שקלים בפיתוח,

רונית ארנפרינד-כהן: אתה חצוף בעניין הזה.

מאיר בן הרוש: את חצופה.

רונית ארנפרינד-כהן: אתה כל הזמן בוכה על רחוב חבצלת. מי שנלחם על רחוב

חבצלת בסוף זה אני, ולא אתה.

מאיר בן הרוש: איך ... ? למה, את הלכת לעשות שם שיפוץ ...

רונית ארנפרינד-כהן: אני נלחמתי על זה, ולא אתה. אני נלחמתי, וזה היה,

מאיר בן הרוש: את עשית שיפוץ ...?

- תשאל את חזות. חזות עצמו נלחם, ולא אתה. מה זה הליבוי ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
חדשות?
- מאיר בן הרוש:**
- השקיעו 3 מיליון, אתם קופצים כאילו מה קרה.
אף אחד לא קופץ על שכונות ותיקות.
מתי שמעת השקעה פה על שכונות ותיקות?
מה זה קשור? מה זה קשור?
זה קשור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
מאיר בן הרוש:
עו"ד עדי ינקילביץ:
- ... אתה חבר וועדת ... ואתה אישרת תקציב של ...
תצטרף לקמפיין של ש"ס ...
רועי, רועי,
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
רועי, אתה תשתיק את האנשים בקואליציה שלך, שמלבים
מלחמה בין שכונות חדשות וותיקות. אל תשתיק שאלות ענייניות. אני מלבה? בחיים לא שמעת
... אני מברכת בוודאי. אבל אני לא באה ואומרת 'אתם משקיעים כל הזמן בחדשות ולא
בותיקות'.
- מאיר בן הרוש:**
שמעת אותי אומר את זה?
כל הזמן. תפתח פרוטוקולים. וגם לפני כמה דקות.
חבריה, מספיק. די.
מה זה הדבר הזה?
כל פעם שיש השקעה קטנה של כמה גרושים, קופצים.
מאיר, זו הערה מיותרת. נגמר. זהו.
תחזור בד מהניגוד הזה.
אם אתה רוצה להתנצל, אני פה.
אני אתנצל? אתה צריך להתנצל. על זה שאמרת ...
אני מבקש, אם יש על ידכם כוס מים קרים.
לא, צביקה. צריך לומר כאן באופן ברור, ולדעתי אתה שותף
לעמדה שלנו. יש כאן מדי פעם אמירה של ותיקים וחדשים. לא יעלה על הדעת. אנחנו כאן
חברי מועצה שדואגים לותיקים, חדשים, הכל. צעירים, מבוגרים, עניים. מה זה הדבר הזה?
רונית, את יודעת מה? אני איתך.
- משה חזות:**
רונית ארנפרוינד-כהן:
אני יודעת שאתה איתי. גם צביקה איתי.
כשיעלו איזה הצעה, ... לגבי השכונות הוותיקות, לא חשוב מה,
אני מרים את היד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
מה זה קשור? מה זה קשור? אבל עדי לא מצביע בעד השכונות
הוותיקות? מצביע. מה? מה זה הליבון הגזעני הזה? מה זה המלחמה ...
מישהו פעם התנגד לאיזו הצבעה -
באופן קבוע זאת תגובתך. גם עכשיו היתה כזאת.
- מאיר בן הרוש:**
רונית ארנפרוינד-כהן:

צבי גוב-ארי:

מאיר, חברים. לא נעים לי לשבת פה. בחיי.

רונית ארנפרינד-כהן:

בצדק, בצדק לא נעים.

צבי גוב-ארי:

ובכן כך. אני מבקש, אין לי ספקות שאין פה בעיה של נגד

שכונות ותיקות או בעד שכונות חדשות. יש פה דבר שאני במידה מסוימת מבין, אבל אלה לא עובדות החיים, שיש רגישות. לציבור הותיק קיימת רגישות היום. אני שם את הדברים על השולחן. אנחנו אנשים מבוגרים. כמובן כאשר אדם חי בבניין של 70 שנה, והפיתרון היחידי שיש שם זה פינוי בינוי שנמשך שם שנים, כי המערכות זוחלות, ומסביב הכל מתפתח, קיימת הרגשת תסכול. אני חרד ממצב שבו יתפתח תהליך של ניכור, של התפוררות הקהילה.

רונית ארנפרינד-כהן:

נכון.

צבי גוב-ארי:

ולכן המאמץ של הפיתוחים העתידיים אומרים כך, על כל מבנה

שייבנה בעתיד יהיה כ-10,000 ש' לטובת שיפור השכונות הותיקות. ועל זה אנחנו הולכים. הלכנו על מספר תוכניות של פינוי בינוי. נקווה שהשנה נתחיל בצורה זו או אחרת לעשות את הכרמל ולעשות את שכונת רחוב האלון. אלה שני מוקדים קשים, גם מבחינת אוכלוסיה מצד אחד, וגם מבחינת המבנים הישנים. יותר מאוחר, הפתרון של רמות ויצמן יהיה במסגרת המבן הדרום מזרחי, שם יוקצו מקומות לטובת דילול הציפוף ברמות ויצמן, דבר שיאפשר מבחינת החלופה, יותר נכון נוסחת התמורה, כ-5:1 אי אפשר לבנות במשבצת רמות ויצמן, יקבלו במקום אחר ונקטין את העניין של הצפיפות. הכל מטופל. התאריכים הם תאריכים מאוד ארוכים.

ההרגשה של הציבור הוותיק היא הרגשה שצריך לסמפט אותה, אבל לא ללכת אחריה. צריך למתן ולהסביר כל דבר בזמנו. אנשים הגיעו מבחוץ, קנו דירות חדשות. זכותם. גרים באזור בנוי. כאשר מתנהלת שם פעילות של בינוי. קשה גם ככה לחיות. יחד עם זאת, קבל ממני הבטחה שלא נשאיר אף אחד מאחור. לא אנוכי ולא החברה שיושבים כאן מסביב.

רונית ארנפרינד-כהן:

צביקה, אני רוצה כאן להגיד איזושהי אמירה,

צבי גוב-ארי:

למה את צריכה להגיד, אחרי שאמרתי את כל מה שיעלה על

דעתך להגיד?

רונית ארנפרינד-כהן:

אני מכבדת את כל מה שאתה אומר, ואלו היו דברים חשובים

מאוד. אבל אני רוצה להגיד כאן, אני 30 שנה כאן בעיר. ואני הגעתי לשכונה שהדרמה מתחת לפני האדמה ביבנה הותיקה מול, ואני חושבת שחלקנו, בשכונה הצבאית, באו ואמרו: 'רחוב הערבה חוצה מדינות', בערך. והתמודדנו לאורך שנים למופת בדבר הזה, בעיני. כך אני חושבת. אני חושבת שלינה גם אומרת את זה.

לא יכול להיות שאנחנו ברי ניסיון איך להתמודד נכון עם חדש וישן, עם אוכלוסיות מגוונות. בשנתיים האחרונות, כשיש לנו את השכונות החדשות, כשאנחנו תכננו וקיוונו שיגיעו ליבנה כדי למנף את יבנה, יש חרחור מתמיד שאני שומעת ברחוב. 'הם מקבלים יותר' ומקבלים לגיטימציה מחלק מאנשי הציבור. אוי ואבוי לנו. תן לי לגמור, רועי. זו אוכלוסיה שאנחנו רוצים אותה. זו אוכלוסיה שאנחנו מברכים. זה תמיד טעון שכונות. זה סיפור טעון. צריך

לעשות את זה חכם. ובוודאי לא לתת לגיטימציה לתחושת קיפוח מול שכונות שאינהרנטית מתפתחות, כי הן חדשות.

... דיבר נגד השכונות הותיקות. **מאיר בן הרוש:**

מאיר, תבקש רשות לדבר. **צבי גוב-ארי:**

את סתם עושה ... פוליטי. **מאיר בן הרוש:**

מאיר!! **צבי גוב-ארי:**

כשאת תוקפת מגזר של חרדים, מישהו בא אליך בטענות שאת תוקפת?

מה קשור? אני אתקוף חרדים שלא יוצאים לעבודה. כן. **רונית ארנפרינד-כהן:**

אני ... את השכונה הותיקה, כשראש העיר לפני 11 שנה שלח אותי עם הרשקוביץ. אז מה את אומרת לי לא?

מה זה קשור עכשיו? אתה כל פעם מלבה, **רונית ארנפרינד-כהן:**

כל הצעה שהולכת לשכונות הותיקות, אני הראשון שמרים אצבע. את מסיתה,

אוקיי! אני סוגר את ישיבת המועצה. היא הופכת להיות ביזיון. **צבי גוב-ארי:**

חברים. רק לומר דבר מהרהורי ליבי. אם כבר מדברים. לא הכל נקי. לא הכל חד סטרי. ישנם שידורים מכל מיני כיוונים. דיברת על השכונה המערבית? באולם הקולנוע של תל נוף מרוכזים כל האנשים שנרשמו בחיל האוויר בזמנו, לשכונה המערבית. סגן אלוף משנה מסוים, והוא הודיע שהוא שמח מאוד שתהיה יציאה נפרדת של השכונה הצבאית, רגע, דקה,

אתה רק מחזק מה שאני חוויתי לפני 30 שנה כאן, לכל הכיוונים. **רונית ארנפרינד-כהן:**

דקה! אולי תפסיקי לקפוץ עכשיו? **צבי גוב-ארי:**

לא, בסדר. **רונית ארנפרינד-כהן:**

חכי שאסיים. **צבי גוב-ארי:**

מחקה את מאיר. **עו"ד עדי ינקילביץ:**

לא, לא, מאיר אני אשאר לו להיות ייחודי. **רונית ארנפרינד-כהן:**

בין היתר טען האיש שאנחנו לא צריכים להיות מעורבים **צבי גוב-ארי:**

בשכונות הותיקות. האיש הזה הודח מעל הבמה באותו יום מהפרויקט.

מעולה. **רונית ארנפרינד-כהן:**

ואני ניהלתי את העניין הזה. לכן, אנשים באים לפה בשביל **צבי גוב-ארי:**

לחיות. בתוך העיר, ולהבין שיש גם צרכים אחרים. וזה אמור לשני הצדדים גם יחד. זה לא רק צד אחד. חשוב לכולם לדעת שזו עיר אחת. יש פה עיר שיש בה שכונות, והשכונות הללו שונות אחת מהאחרת. אבל הילדים שלנו ילמדו יחד. התיכון יהיה תמיד משותף. המעגלים משותפים. אני מעלה להצבעה את העניין של שיפוץ האזור המסחרי. מי בעד? תודה.

החלטה מס' 6/29/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 338 – שיפור חזות המרכז המסחרי (שד' דואני) בסך 3,000,000 ₪ מקרנות העירייה.

רועי גבאי: הצבעתם בעד? צעקת ...

עו"ד עדי ינקילביץ: צעקתי כי אני דורש לקבל נתונים. זה לא אומר שאני אתנגד. חלילה שאני אתנגד -

רונית ארנפריינד-כהן: זה רק מראה שהוא איש חושב. פתוח.

עו"ד עדי ינקילביץ: טענתי שאני חושב שלא צריך לשים 3 מיליון שקל, אני לא אתנגד. גם אם אני נגד משהו, זה לא אומר שאני מתנגד -

8. אישור תב"ר מס' 339 – שיפוצים במוסדות החינוך לשנת תשע"ו בסך 1,500,000 ₪ מקרנות העירייה.

צבי גוב-ארי: שיפוץ מוסדות חינוך לקיץ. דרך אגב, אחד הדברים לדוגמה, פה 1,500,000 שקל ילכו בעיקר לבתי הספר הותיקים.

עו"ד עדי ינקילביץ: ואני בעד.

צבי גוב-ארי: ואם לא היית בעד, זה לא ייעשה? ייעשה. מי בעד?

עו"ד עדי ינקילביץ: לאיזה מוסדות חינוך, אגב?

צבי גוב-ארי: כולם. יש רשימה מכובדת של כל מוסד, מה עושים בכל מקום. נעשה סקר בין מקומות שצריך איטומי גג, מקומות שצריך צבע, מקומות החלפת ... לא יהיה חידוש של אף מוסד חינוך. זו השקעה קטנה. להזכיר, 82 גני ילדים. מעל 15 בתי ספר. זה סכום קטן. הלאה.

החלטה מס' 7/29/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 339 – שיפוצים במוסדות החינוך לשנת תשע"ו בסך 1,500,000 ₪ מקרנות העירייה.

9. אישור תב"ר מס' 340 – סקר נגישות למוסדות ציבור בעיר בסך 200,000 ₪ מקרנות העירייה.

צבי גוב-ארי: סקר נגישות. אנחנו חייבים להנגיש את כל המוסדות הציבוריים בעיר. צריך לעשות סקר על פי הנחיה של משרד הפנים, והסקר הזה יניב תוצאה שאומרת מה אנחנו צריכים לעשות ומהן העלויות.

עו"ד עדי ינקילביץ: לגבי כלל מבני הציבור?

כלל המבנים הציבוריים בעיר. בתי ספר, גנים וכו'. אני רוצה

צבי גוב-ארי:

להודיע לכם,

גם המבנה פה, למשל?

רונית ארנפרינד-כהן:

המבנה פה יהיה עם חבלים, נטפס למעלה.

צבי גוב-ארי:

צביקה!

רונית ארנפרינד-כהן:

רגע, רגע, תני לי לדבר. אני יורד מדי פעם,

צבי גוב-ארי:

לא, צריך מעלון כאן.

רונית ארנפרינד-כהן:

אני יודע. בינתיים אני מקבל אנשים שלא מסוגלים לעלות, אני

צבי גוב-ארי:

יורד למטה לדבר איתם. לא נוח לי, אבל עושה את זה.

רונית ארנפרינד-כהן:

זה לא פיתרון.

דקה. אני רוצה לציין עכשיו שתוצאות הסקר יתבטאו

צבי גוב-ארי:

במיליונים רבים של שקלים. ונצטרך לתכנן מענה הולם לעניין הזה בתקציב תלת שנתי ולא

בתקציב שנתי. מי בעד?

החלטה מס' 8/29/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 340 – סקר נגישות למוסדות ציבור בעיר בסך 200,000 ₪ מקרנות העירייה.

10. עדכון תב"ר מס' 278 – הקמת מבנה קונסרבטוריון בסך 13,000,000 ₪. מימון:

5,497,282 ₪ מפעל הפיס. 7,502,718 ₪ מקרנות העירייה.

מבנה הקונסרבטוריון הנבנה עכשיו, כאשר אני מנסה לממן

צבי גוב-ארי:

מקרנות חוץ מה שיותר, יש כאן תוספת הגדלה של מימון מטעם מפעל הפיס.

מפעל הפיס זה 5,400,000.

רונית ארנפרינד-כהן:

כרגע מפעל הפיס זה 5,400,000. לפני זה היה 4 ומשהו. מי בעד?

צבי גוב-ארי:

היה דיון באמת, והבנו שזה לא פאושלי. זה מה? יש סיכוי עוד

רונית ארנפרינד-כהן:

שזה יגדל? לא? כמה?

יש סיכוי שהסיוע יגדל.

צבי גוב-ארי:

אבל זה לא כולל האולם.

מאיר בן הרוש:

יצא שם 5 מיליון.

רועי גבאי:

החלטה מס' 9/29/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 278 – הקמת מבנה קונסרבטוריון בסך 13,000,000 ₪. מימון: 5,497,282 ₪ מפעל הפיס. 7,502,718 ₪ מקרנות העירייה.

11. אישור תב"ר מס' 341 – תקשוב 4 בתי ספר חט"ב בסך 2,070,000 ₪ במימון מפעל הפיס.

צבי גוב-ארי: תקשוב בתי ספר. כל בתי הספר היסודיים בעיר היום מתוקשבים. בכולם הכנסנו מחשוב וכו'. והמערכת עובדת. תלמידי כיתות ו' שיסימו את שנת הלימודים בספטמבר, יצטרכו להגיע לחטיבות ביניים מתוקשבות. חטיבות הביניים עדיין לא מתוקשבות, וזה עוד תקציב שאני מייעד לשם, על מנת להחיל את העניין מה שיותר זריז. נעשתה עבודת סקר, יודעים מה רוכשים לפרטי פרטים. המורים נכנסו כבר למסגרת של השתלמויות. כך שבספטמבר 2015 פתיחת שנת הלימודים, חטיבות הביניים תהיינה מסוגלות לקלוט את התלמידים החדשים מכיתות ו', מבלי שהתלמידים ירגישו שיש ... בלמידה. מי בעד?

החלטה מס' 10/29/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 341 – תקשוב 4 בתי ספר חט"ב בסך 2,070,000 ₪ במימון מפעל הפיס.

12. אישור תב"ר מס' 342 – תכנית אב לספורט בסך 52,000 ₪. מימון: משרד התרבות והספורט – 30,000 ₪, קרנות העירייה – 22,000 ₪.

צבי גוב-ארי: תוכנית האב לספורט.
רונית ארנפרוינד-כהן: אני רוצה להגיד משהו על תוכנית האב לספורט.
צבי גוב-ארי: יש לנו תוכנית שסיימנו בשנת 2014, ועל פי התוכנית הנ"ל קיבלנו כמה מגרשים וסיוע וכו'.
רונית ארנפרוינד-כהן: אפשר לראות את התוכנית הזאת?
צבי גוב-ארי: כן, ודאי. תוכלי מיד אחרי זה לקבל את זה מהמשרד. אנחנו מדברים על דרישה של משרד התרבות והספורט. כתנאי להענקת של סיוע נוסף בהמשך. העיר גדלה. צריך פשוט לראות בטווח של 15, 20 שנה, מה אנחנו הולכים לעשות. להתחיל מתוך מה שאנחנו מתכננים, להתחיל לבנות. זה הסיפור.
רונית ארנפרוינד-כהן: מי כתב את התוכנית הזאת?
צבי גוב-ארי: לא זוכר. שנת 2004.
רונית ארנפרוינד-כהן: אה, בשנת 2004.
צבי גוב-ארי: זאת תכנית חדשה.
רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי, זאת תוכנית חדשה שעוד לא נכתבה.
צבי גוב-ארי: נכון.

רונית ארנפרינד-כהן: זה בדיוק מה שאני רוצה לבוא ולומר. כל סיפור הספורט יש בו אלמנט מגדרי מאוד מקופח. וכבר נדון בכנסת ובממשלה וכו', ועוד לא פוצה.

צבי גוב-ארי: מה כוונת המחוקקת?

רונית ארנפרינד-כהן: רגע. אז מה שאני מבקשת, אני לא ראיתי מה הקריטריונים. מה שאני מבקשת, שנושא ספורט נשים יקבל תקצוב ראוי לעידוד בכל הענפים. ועכשיו אני גם פותחת סוגריים, כיוון שאני גם הייתי עד לא מזמן בוועדת השרים למעמד האישה עם לימור לבנת, אתנה שיושבת, אתנה זה המועצה הציבורית לספורט נשים, קיבלה משהו כמו 11 מיליון שקל. שמוקצה לרשויות מקומיות, שיגישו תוכניות לקידום נשים, ענפי ספורט לנשים. כל מיני, הכל מהכל. תקציב לכל מיני. ואי, גם אם אנחנו לא מקבלים את התקציב המיוחד הזה של משרד הספורט והתרבות דרך אתנה,

רועי גבאי: יש פרויקטים של אתנה בעיר.

רונית ארנפרינד-כהן: בסדר. אבל כשעושים תוכנית אב לספורט, אי צריך לדעת על אתנה. וב', בוודאי צריך לדאוג,

צבי גוב-ארי: אני מבקש לומר מה אומרת תוכנית אב. בדרך כלל. תוכנית אב מגדירה את הצרכים לעכשיו ולעתיד. היא לא מגדירה תקצוב. היא לא קובעת כמה זה עולה ומהיכן. המקור הזה הוא מקור טוב. צריך להיבדק.

רונית ארנפרינד-כהן: אז אני מבקשת שצרכי ספורט ועידוד ספורט של נשים יהיו באותה מידה של עידוד ספורט של גברים. מה שאין את זה.

צבי גוב-ארי: תכנית האב לספורט מדברת על פיתוח תשתיות. כוונתי כרגע, סליחה רגע, זה שני דברים. היא אומרת דבר שצריך להביא אותו לידי ביטוי בתוכנית העבודה. הרגע יש סל וכדורגל וכו', יש לנו שלוש קבוצות עכשיו, שאפשר לפתח כמובן. זה צריך להיות בתוכנית העבודה, לא כתוכנית מתאר או לא כתוכנית,

רונית ארנפרינד-כהן: לא, לא, זה גם. זה גם. צביקה. ספורט נשים זה ספורט נשים. ספורט גברים זה ספורט גברים. והוא צריך משאבים וגם מתקנים.

צבי גוב-ארי: תודה.

רונית ארנפרינד-כהן: לא, אתם צריכים לזכור. אני נמצאת כאן, שאנחנו יותר מכן, ואנחנו הולדנו אתכם. תזכרו את זה. ילדנו.

צבי גוב-ארי: להצביע. תודה.

החלטה מס' 11/29/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 342 – תכנית אב לספורט בסך 52,000 ₪. מימון: משרד התרבות והספורט – 30,000 ₪, קרנות העירייה – 22,000 ₪.

13. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרינד-כהן, בנושא "קו חרום לבנות/בני נוער".

רונית ארנפרינד-כהן:

שאני אקריא את ההצעה לסדר?

צבי גוב-ארי:

רגע, רגע. אוקיי, רונית. אנחנו מדברים עכשיו על הצעת סדר

היום של רונית, לכל מה שקשור בקו חירום לטיפול של בעיות בבני נוער ואחרים, בתחומים שונים. ברמה העקרונית, הצעה יפה, שאומרת בעצם צריך לטפל בתחום הרגיש הזה, ואני מקבל את זה. אני מבקש שתפרטי, וגם תתייחסי בבקשה לארגונים קיימים. כי ביומיים האחרונים גם עשיתי בדיקה מקיפה.

רונית ארנפרינד-כהן:

אין. כמעט ואין. לנוער, בתחום הספציפי הזה.

צבי גוב-ארי:

תיכף אני אפרט. קיבלתי רשימה שכדאי לבדוק אותה. אם זה

עונה או לא עונה.

רונית ארנפרינד-כהן:

טוב, אני אקרא ואני אדבר. בואו נעשה את זה מסודר.

צבי גוב-ארי:

אני רואה כאן סדר גודל, מלבד כמובן שהטיפול הנעשה בעיר,

אני לא יודע אם אתם יודעים שקיימת תורנות קבועה של משרד הרווחה לטיפול בבעיות של נוער ואחרים, כאשר הפנייה היא 106 ו-106 מיד מקשר אותם עם התורן. התורן יכול להגיע לילד או לילדה ולהתחיל טיפול. בחלק. זה לא מכסה את כל התחומים. אבל צריך לדעת שזה קיים.

מעבר לעניין הזה, יש פה סדר גודל של עוד שבע עמותות ארציות שעובדות, שאפשר להתקשר ולקבל סיוע, ייעוץ וכו'. אבל תציגי את הנושא ואחרי זה.

רונית ארנפרינד-כהן:

אוקיי. בסדר. אז א', אני אדבר באמת על הרקע. בשנים

האחרונות, למרחב החברתי בעיקר של בנות ובני נוער, נוספה זירה רחבת היקף ונטולת גבולות והוא המרחב הוירטואלי של הרשתות החברתיות, שמקיפות את הפייסבוק, אינסטגרם, ווטסאפ, יו טיוב, וכדומה. לפני כשנה חברת הכנסת אפרת קריב מיש עתיד הביאה לחקיקה שהיא חקירה מתקדמת, אגב. היה עניין בכל העולם. שהחקיקה באה ואמרה, בשפת הרחוב קראו לזה חוק הסרטונים. החקיקה באה ואמרה: 'פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהם הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום, הינה עבירה בחוק דיני העונשין'.

החוק הוא חדש וחדשני בעולם ואמנם חשוב, אך אין בו מענה כולל לתופעה, ובוודאי לטיפול הנדרש לנפגעות ונפגעי הרשתות החברתיות. תופעות פרסום מבזות, מזלזלות, משפילות עד כדי חדירה לפרטיות האינטימית של הזולת לצערנו שכיחות, ובעיקר בקרב בני הנוער. הם אלו הרי שמשתמשים בעיקר ברשתות החברתיות.

הרשתות החברתיות חושפות את הנוער למרחב שיכול להיות אלים ללא הגנה ויכולת להתמודד מול ההפצה והחשיפה. מצוקה שעלולה לערער את חייהם של בנות ובני הנוער, שממילא נמצאים בגיל ובתקופה פסיכולוגית מאוד שברירית וטעונה מבחינת הדימוי האישי והביטחון העצמי.

ההתייחסות המבודחת, לכאורה, שקורית לפעמים, המופצת ברשתות החברתיות בקלות,

ומסלימה ומתעצמת, מהירות ההפצה, יכולה לערער את נפשם של בני הנוער, עד כדי ניסיונות התאבדות, שלצערנו חלקם הצליח בכך. ההתמודדות עם התופעה הזאת שהולכת ומתרחבת חייבת להיות ברמות ובכלים שונים, מהסברה, חינוך, חקיקה, אכיפה ועד טיפול בקורבנות. נערות ונערים שהפכו קורבנות הרשתות החברתיות ברובם הגדול, וזה מתוך סקרים, דיווחים כאלו ואחרים, ברובם הגדול אינם מדווחים על כך ונותרים עם המצוקה ללא מענה. אנו, כאמונים על רווחתם וביטחונם האישי והציבורי של התושבים מחויבים לתת את הדעת על כך ולייצר כלים ומענים חדשים וחדשניים, לגונן ולטפל בקורבנות ולהמשיך לבחון דרכים להתמודד במיגור התופעה.

אני מציעה להקים קו חירום לבני הנוער, קו שיאפשר להתקשר אליו באופן אנונימי ולקבל עזרה ראשונה, תמיכה והכוונה. הקו יפעל באמצעות מתנדבים שיוכשרו לתת מענה ראשוני למצוקת בני הנוער. כל שנדרש מהעירייה הוא רכישת מרכזיה טלפונית, שאני מאמינה שקיימת כאן באיזשהו מקום, ושיוקצה לכך חדר קטן לפעול ממנו.

מתוך ניסיוני המקצועי, אני מוכנה בהתנדבות להכשיר את המתנדבים ולרכז את הפרויקט, כמובן בהתנדבות. לכן אני מציעה כי מועצת העיר תקבל החלטה להקים קו חירום, קו מצוקה שייתן מענה לבני הנוער נפגעי אלימות בכלל וחברתית וברשתות החברתיות בפרט.

רק שאני אגיד משהו. אני בזמנו ניהלתי את קו החירום הארצי של משרד הרווחה, אז כך שיש לי ניסיון איך להפעיל את זה. אז אני בהחלט מנדבת את עצמי לעניין. זה סיפור חדשני. הרעיון הוא שהם יוכלו להתקשר בשעת מצוקתם באופן אנונימי, כמו ששנים מוכות, או כמו באלימות במשפחה, באופן אנונימי, ויהיו שם אנשים שיענו להם תשובה. זו הכשרה מסוימת, שאני כבר העברתי אותה כמה פעמים. עם פרופיל מסוים. אני יכולה לבנות את הפרופיל. אני יכולה לבנות את ההכשרה. זה עלות אפסית לעירייה. וזה יכול לתת מענה. אפשר לראות גם מה יש, ומה שיש בארץ, מעט מאוד. והסיפור של הרשתות החברתיות הולך ומתפתח למשהו מהיבטים חיוביים לבני הנוער. אבל יש לזה גם איום וביום יום היבטים מאוד ביריוניים ואלימים, שחושפים את הנוער למצוקות מאוד קשות ושם אני חושבת שאנחנו יכולים לתת מענה. אחד הדברים החשובים גם, בין היתר, יכול להיות שיש קווים עוד בארץ, לא מפורסם. אז א', בוודאי שצריך להכניס את זה למערכת החינוך ולבוא ולהגיד לילדים. כמו שאנחנו נכנסים למערכת החינוך להרבה דברים שמפרסמים. גם רואים, אגב, במוסדות ציבור, בבתי קולנוע, את קווי החירום של קווי הסיוע.

שרון לינה: הכניסו את זה גם לבתי ספר.

רונית ארנפרוינד-כהן: גם לבתי הספר. אז בוודאי שאנחנו, כרשות מקומית, צריכים לפרסם את הקו חירום הזה.

מאיר בן הרוש: רונית, יש קו חירום ארצי?

רונית ארנפרוינד-כהן: יש קו חירום של משרד הרווחה, 118. שבזמנו הוא היה מפוצל לקו חירום לאלימות במשפחה. הוא עכשיו הוא מין כלבוטק.

מאיר בן הרוש: 24/7?

- רונית ארנפרוינד-כהן:** 24/7, אבל הוא כלבו כזה. שאני התנגדתי. אני חושבת שהוא לא טוב.
- מאיר בן הרוש:** ורונית, בכל עיר?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, הוא יכול להיות ארצי. אבל כיוון שהוא כלבו להרבה דברים, הוא גם לשל"ית למשל. ואז יכול להיות שאישה מוכה במצוקה מצלצלת, ואז עונה לה גבר. וכל ספרות יודעת שגבר זה לא נכון. רוב הסיכוי, היא תנתק. לא מקבל שגבר זה לא נכון. תלוי באיזו סיטואציה.
- צבי גוב-ארי:** או, בוא נחזור עכשיו לדיון הזה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רעיון טוב.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני חושבת שזה משהו שבאמת אנחנו יכולים להיות גם מהמובילים בארץ.
- צבי גוב-ארי:** רעיון טוב. אבל דבר אחד. אסור להגיע למצב של אובר לפאינג של נושאים. אני אפרט מה יש לי כאן. בנוסף לעניין של הרווחה, שכאן אתה חייב להזדהות. אתה אומר: 'יש לי בעיה, אני מבקש לתקשר עם התורן'. התורן מגיע, ואחרי זה מדבר. הוא לא מפרט את הבעיה. יש כאן ארגונים ארציים שמטפלים במגוון רחב מאוד של נושאים. יכול להיות שצריך לקחת ארגון אחד או שניים, ולעשות בדיקה. להתקשר ולראות מה אתה יכול לקבל שם. דוגמה. העניין של קו פתוח לתלמידים, קו חם של משרד החינוך. זה חלק מהעניין. אבל שם יכול להיות שזה בעיות של ענייני חינוך וכו', ולא דבר אחר. אבל יש איגוד האינטרנט הישראלי.
- שרון לינה:** ארגון ער"ן בעיקר עובד על המצוקות האלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תשמעו, קווי חירום, אתם יודעים כמה יש קווי חירום לנשים מוכות במדינת ישראל? כולל הקו חירום הרשמי? המון. כי צריך את זה. אז אם העיר תרים, יש רשויות מקומיות,
- עו"ד מאיר דהן:** וכמה יש לילדים במצוקה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אין, אין הרבה.
- צבי גוב-ארי:** לא אמרתי להרים או לא להרים. זו בעיה קטנה. הבעיה היא האם אנחנו צריכים להיכנס לעוד מעגל שמטופל?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בוודאי.
- צבי גוב-ארי:** חכי. איגוד האינטרנט הישראלי, קו חם ליעוץ בנושא פגיעות ברשת האינטרנט. זה דבר שמאוד שכיח היום וקיים. הלאה. איגוד יד ביד, קו חם ליעוץ סיוע לילדים בכל סוגי המצוקה של ילדים ונוער. מרכז הגנה לילדים, בית לין, מענה טלפוני וכו'. אלן, סיוע, מניעה ויעוץ של נוער, על בעיות המטרידות את בני הנוער. מכאן תקבל יעוץ, הכוונה לגבי פרטי ההתמודדות וכו'. ער"ן, מוכר לכם. ואגודת עלי"ת, ילדים מוכים, התעללות ומצוקה בתחומים שונים. אני פה רואה שבעה ארגונים ברמה ארצית.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שבעה זה כלום.

צבי גוב-ארי: דקה רגע. בנוסף לעניין הזה, יש לנו פה משהו פנימי. יכול להיות שאת המשהו הפנימי אפשר לשפר. צריך לראות. אני לא רוצה שמוקדן יענה. מוקדן אבל יכול להפנות.

רונית ארנפרוינד-כהן: מוקדן ממש לא. ממש לא.

צבי גוב-ארי: הוא יכול אבל להפנות. נער מתקשר במצוקה: 'אני רוצה לדבר עם מישהו', יפנה אותו לאותו מישהו שיוכשר לענות. אני לא רוצה ליצור עשר מערכות שונות.
רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא. טלפון ספציפי, שהוא רק לדבר הזה. לא מוקדן ולא הפנייה. תאמין לי, אני ניהלתי את קו החירום של משרד החינוך. זה לא עובד.

עו"ד מאיר דהן: מה היתרון של קו חם מקומי לשאר?

רונית ארנפרוינד-כהן: א', אתה יותר עם יד על הדופק. אתה נותן את השירות כאן לעיר. ובי, כשאתה בא ואומר לבן נוער, 'תשמע, זה מספר הטלפון שייעודי רק לזה. לא מוקדן ולא כזה', וזה אנונימי, יש לו כבר יותר מוטיבציה ותחושה שהוא מגיע למקום המדויק. אם הוא עובר מוקדנים, יש עוד מחסום.

צבי גוב-ארי: אוקיי, דקה. לא רוצה שיעבור מוקדנים.

שרון לינה: אני רוצה להעיר משהו בעניין הזה. הרעיון עצמו מבורך. אני חושבת שאנחנו עיר קטנה מדי בשביל רעיון כזה. מפני שהפחד פה מחשיפה, אם ילד במקרה שבכוונה או שלא בכוונה נחשף בצורה כזו או אחרת, הוא גמר מבחינה חברתית, והסכנה היא הרבה יותר גדולה.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה קו אנונימי לחלוטין.

שרון לינה: זה אנונימי כשעיר גדולה. בעיר גדולה זה אנונימי. בעיר קטנה, לדעתי הסכנה היא מאוד גדולה, מאוד מבחינה חברתית. יש פה קושי מאוד גדול. כי הוא זיהה את הקול. נדמה לי שזה משה כהן. ומשה כהן הזה גמר את הקריירה שלו בבית הספר, בחברה שלו. צריך להיות מאוד זהירים. אנחנו עיר קטנה, מאוד מוכרת. זאת אומרת החברויות פה מאוד,

רונית ארנפרוינד-כהן: תראי, באותה מידה אנחנו עיר קטנה גם לאגף רווחה, אם כך, שהם מזוהים.

שרון לינה: ממש לא.

רונית ארנפרוינד-כהן: ונשים מוכות.

שרון לינה: לא, לא, רונת. חברת ילדים, אני אתבטא בצורה מאוד קשה, זאת החברה האכזרית ביותר שיש.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה נכון, זה נכון.

שרון לינה: ולכן אנחנו צריכים להיות פי כמה וכמה זהירים,

עו"ד עדי ינקילביץ: כן, אבל המוקדן לא יהיה,

רונית ארנפרוינד-כהן: ולכן זה לא מוקדן. זה אנשי מקצוע.

שרון לינה: 24/7

לא 24/7, חבריה. חשבתני שאתה אומר על משרד חינוך. לא, זה

רונית ארנפרוינד-כהן:

לא 24/7.

מה הבקרה שתהיה על פעילות של גוף כזה?

צבי גוב-ארי:

מאיזו בחינה בקרה?

רונית ארנפרוינד-כהן:

מה עושים שם? איך משתמשים בחומר?

צבי גוב-ארי:

איך הוא עשה? אם הוא עשה? כמה הוא עשה?

שרון לינה:

אבל זה בדיוק העניין. א', צריך, ואני מוכנה להציג פה,

רונית ארנפרוינד-כהן:

זה לא נראה לי ...

צבי גוב-ארי:

צביקה, שאלת שאלה, אני אתן לך. אני באה מהתחום

רונית ארנפרוינד-כהן:

המקצועי הזה. הפרופיל של מתנדב שעובר הכשרה, א' לענות. קודם להכיל את המצוקה, ולא רק להכיל את המצוקה, אלא גם להשאיר אותו על הקו, לדובב אותו, כדי לקבל כמה שיותר הבנה מה קורה שם. ולנסות להוביל אותו בסוף, לא בסוף, אולי עוד לפני הסוף, לזה שהוא ירצה לקבל עזרה. ולזה שהוא ירצה גם להיחשף. ואם הוא לא רוצה להיחשף, להפנות אותו לעזרות שאנחנו מלכתחילה יודעים וממפים.

אם הוא רוצה להיחשף, אז הוא נחשף ואנחנו מכוונים אותו, באותה מידה. אם הוא לא נחשף זו זכותו המלאה לא להיחשף. המון נשים, אני יכולה להגיד אלפי נשים, במדינת ישראל בקו חירום שאני ניהלתי, רוב רובם לא נחשפו, וחלקן נחשפו. מי שנמצא שם הוא איש מקצוע. כמו שפסיכולוג מקומי מטפל בבן נוער מקומי ונשמרת הדיסקרטיות, בגלל זה הפרופיל של המתנדבים הוא פרופיל מאוד מאוד ספציפי. אנחנו לא ניקח אנשים שהם לא מיומנים או שלא נאמן אותם עם פרופיל של דיסקרטיות. ואני בעניין הזה,

אני מאוד הייתי רוצה לטפל בכיוון הזה, באמצעות הצעות

שרון לינה:

בתוך חדרי הכיתות.

נו, ואז? ואז מה הילדים יעשו? לאן יתקשרו?

רונית ארנפרוינד-כהן:

זה לא עובד.

עו"ד עדי ינקילביץ:

זה עובד, עדי.

שרון לינה:

לאן יתקשרו?

רונית ארנפרוינד-כהן:

את נותנת מספר טלפון, יש ... גם ער"ן יעזור,

שרון לינה:

ולמה שלא את תקחי אחריות מלאה, מדויקת לבני הנוער שלך?

רונית ארנפרוינד-כהן:

מפני שאני לא יכולה לקחת אחריות,

שרון לינה:

ממש כן.

רונית ארנפרוינד-כהן:

לא,

שרון לינה:

יש לנו תחנה פסיכולוגית,

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני אומרת לך שאת לא יכולה לקחת אחריות ...

שרון לינה:

תראי, את באה מהמקום של חינוך. אני באה מהמקום של

רונית ארנפרוינד-כהן:

פסיכולוגיה וחינוך.

- שרון לינה:** של מבוגרים.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, ההתמחות שלי היא בני נוער, קודם כל. זה שעשיתי אחר כך גם, זה בין היתר גם טיפול משפחתי וזוגי.
- צבי גוב-ארי:** רונית, עם הידע בסדר. אבל רונית לא יכולה לפעול כעצמאית בתוך איזושהי מסגרת, מבלי שיהיה על פעילותה של רונית איזושהי בקרה של גוף שמסוגל -
- רונית ארנפרינד-כהן:** התחנה הפסיכולוגית. זה לא רונית. יש כאן מערכת. זה לא פטנט פרטי שלי.
- צבי גוב-ארי:** מי המערכת? מערכת ...
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בסדר, אבל על המודל הספציפי של הקו אפשר לעבוד, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** זה עניין רציני. מי המערכת? מה תהיה האחריות של המערכת, לנוקים פסיכולוגיים?
- רונית ארנפרינד-כהן:** איזה נזקים?
- צבי גוב-ארי:** טעות בשיקול, טעות בעצה. יציאה של אינפורמציה החוצה, דליפה של אינפורמציה החוצה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, באותה מידה על כל דבר של התחנה הפסיכולוגית,
- צבי גוב-ארי:** אוקיי. עוד מישהו? תוסיפו בבקשה.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אני אומר, ההצעה ברמה העקרונית, לקבל את הקו החם. אחר כך לפרטי פרטים איך התוכנית תבוצע מהכוח אל הפועל.
- צבי גוב-ארי:** אני לא יכול לקבל החלטה שאומרת נגיד אחרי זה איך תבוצע. שבי בבקשה,
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אבל קיבלנו מלא החלטות כאלה. 3 מיליון שקל, אחר כך נראה,
- צבי גוב-ארי:** תסלח לי, כבישים זה לא בני אדם. תסלח לי. ...
- שרון לינה:** ... יועצות בית הספר, כמה ילדים פונים אליהן?
- רונית ארנפרינד-כהן:** תשמעו, קו חירום זה לא בהכרח הם לא פונים ליועצות. זה בדיוק.
- שרון לינה:** אני לא נגד קו חירום. אני -
- רונית ארנפרינד-כהן:** אם לא נגד, אז בואו תצביעו בעד, זה הכל. יש איזה פטנט כזה, שהקואליציה מה? לא יכולה לקבל רעיונות?
- שרון לינה:** אני בעד קו חירום. אני פניתי אל קו חירום עם ילדים שטיפלתי, שזה היה גדול עלינו בהרבה מאוד מידות.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אני לא חושבת,
- שרון לינה:** שנייה. ואמרתי 'בואי', ולקחתי את הילדה והלכתי איתה לטלפון חסוי. היא לא היתה מוכנה לדבר וקו החירום לא היה מוכן לדבר איתי.
- רונית ארנפרינד-כהן:** נכון. אז בגלל זה היא לא תבוא ליועצת.

- שרון לינה:** עובדה שהיא הגיעה אלי. לא משנה. יש בבתי הספר הרבה מאוד,
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל יש אחוז גדול שלא יגיעו ליועצת.
- שרון לינה:** שנייה, יש בבית הספר הרבה מאוד פרסונות שיוצרות קשר עם סוגים שונים של ילדים. לא כל ילד יכול לגשת ליועצת, כמו שלא כל ילד ניגש למנהלת, כמו שלא כל ילד ייגש סתם למורה מקצועי,
- רונית ארנפרינד-כהן:** לינה, אין לנו ויכוח. אבל המספרים מראים שרובם לא מגיעים לשום מקום. לא ליועצת ולא לאף אחד. עובדה. רק בשנה האחרונה התאבדו שניים.
- צבי גוב-ארי:** הייתי רוצה שתתחברי לרונית. ובדקו בבקשה את העניין הזה, עניין של אחריות, תחומי ביטוח, חשיפה. כל הדברים הללו צריכים להיבדק. אם זה עניין שיכול לצאת אל הפועל מבלי לייצר חשיפה מסוכנת לילדים הפונים, ושתהיה גם אחריות שילוחית, אם משהו קורה, מישהו צריך לשאת בתוצאה הזאת.
- הארגונים הללו שמפורסמים כאן, הם ארגונים שמגובים ברמה זו או אחרת. אני הולך להקים משהו פרטי. פרטי-עירוני.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, לא, צביקה. אני ניהלתי חלק מהארגונים האלו. אני לא בן אדם שקופץ מהירח. אני יודעת על מה אני מדברת. אנחנו רשות ציבורית. יש בתוך הרשות הציבורית הזאת עוד אנשים. הם יהיו חלק. אז בואו נעלה לסדר היום, חבר'ה, על תסרסו.
- ???:** ... תביאו נתונים, תשבו יותר,
- צבי גוב-ארי:** בשונה מהקמת מבנה, בשונה מ... ותשתית, אנחנו מדברים על,
- רונית ארנפרינד-כהן:** ... מעט מאוד. בוא נהיה חלוצים.
- רועי גבאי:** למה לא?
- רונית ארנפרינד-כהן:** למה לא? כי מישהו צריך להתחיל עם זה.
- צבי גוב-ארי:** אני מבקש כך. יש שתי אפשרויות. אני לא רוצה להעלות להצבעה על מנת שהעניין הזה לא יאושר. כי הוא לא יאושר. אני רוצה בכל אופן שתשבו יחד. תבנו בבקשה בצורה כזו שאנחנו נלך על קרקע בטוחה בעניין הזה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אז אני, צביקה, אני מוטרדת מאיזשהו pattern שהוא עושה לי תחושה לא טובה. אני חייבת להיות כנה כאן. אני רוצה שנקבל החלטה אם אנחנו הולכים על הקו חירום, ואז זה הצעה לסדר ומצביעים, או לא הולכים.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** או שנחליט שההצעה לסדר היא כזאת שהמועצה תקבל החלטה עירונית שהקו חירום הוא חשוב וחיוני, ומי שצריך לשבת פה ישב על תוכנית שתוגש בישיבת המועצה הבאה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מקבלת.
- מאיר בן הרוש:** אז מגישים במועצה ונחליט במועצה הבאה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, לא, לא. אנחנו מחליטים,
- צבי גוב-ארי:** אם ... העניין הזה, אז תהיה הצבעה והציבור יחליט פה מה

- שהוא רוצה. אני לא מוכן להיכנס,
עו"ד מאיר דהן: ואם זה יהיה בישיבה הבאה? זה חייב להיות עכשיו? (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** לא, סליחה רגע. ... את רוצה להעביר את העניין הזה? ...
רונית ארנפרינד-כהן: אז בוא נקבל החלטה שהולכים לקו חירום, ואת הפרטים אני ולינה,
- צבי גוב-ארי:** לא מקבל. ...
רונית ארנפרינד-כהן: אז מה הוא אומר לי?
צבי גוב-ארי: אחרי שנקבל את הפרטים, ...
משה חזות: תלכי על הרעיון הזה. מה אכפת לך, רונית? היא יושבת איתך, תביאו להחלטה משותפת, נצביע בעד. ...
- מאיר בן הרוש:** חבל להרוס דבר שהוא טוב. תשבו ביחד, אולי תמצאו, ...
צבי גוב-ארי: רונית, קראתי את המכתב. אני מוכרח לומר שיש לי רגשות מעורבים. כי הנושא מאוד חשוב, מאוד רגיש. אנחנו לא עניין פרטי.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל תראה, צביקה. לא, אני חייבת להגיד. יש כאן דיבור, ...
צבי גוב-ארי: על מנת לקבל החלטה חכמה. אם אפשר לבוא עם, זה מה שיש, תחליטו ועל זה אנחנו -
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, אני לא אומרת כך, ואתה יודע שאני לא אומרת כך. אני אגיד לך מה התחושות שלי, ובוא נשים את זה על השולחן. אני לא משחקת משחקים, ואתם יודעים את זה. התחושות הן שבאופן קבוע, באמת, תבדקו את זה, שכשאנחנו מביאים הצעה היא איכשהו מתמסמסת ו'בוא נראה ובוא נבדוק'. כשהיא הצעה גם הגיונית, גם נחוץ וגם אפילו יותר מפורטת מהצעות אחרות.
- צבי גוב-ארי:** שום דבר לא ...
רונית ארנפרינד-כהן: צביקה, אתה אמרת לא להפריע לך, אל תפריע לי. וכשאתם מביאים הצעה, עמומה כל שלא תהיה, ואומרים 'אנחנו הולכים למהלך. אחר כך הפרטים. אנשי המקצוע יקבעו', הולכים על זה. יש לי תחושה לא טובה. כי אין לי שום ספק. אתה גם אומר, צריך, צריך, אבל אני לא מכירה 'צריך צריך צריך', אבל. לא ברור לי מה זה הדבר הזה, אלא אם כן יש כאן משהו שחוזר על עצמו כ-pattern לא ענייני.
- שרון לינה:** אני ממש מוחה על מה שאת אומרת.
רונית ארנפרינד-כהן: זה בסדר, זכותך למחות. יש כאן דברים שאנחנו כל הזמן מעלים. המון, מעלים ומצביעים, לא, לא, עובדות. ואומרים 'אנשי מקצוע יפרטו אחר כך איך עושים'. למה כשאנחנו מעלים הצעות לא עושים את זה?
- שרון לינה:** סליחה, לא אמרתי על האיך. את סיפרת על זה שיש פה בעיה של ילדים ונוער. שההתנהלות שלהם שונה לחלוטין ממה שאנחנו מכירים.
רונית ארנפרינד-כהן: אף אחד לא אמר שלא. בגלל זה אנחנו לא קובעים עכשיו את

- האיך המדויק. אלא את הצורך. ואנשי מקצוע, נשב עם כולם,
שרון לינה: אני לא יודעת, כמה פעמים,
מאיר בן הרוש: נשב לישיבה עוד חודש, מה יקרה, רונית?
רונית ארנפרוינד-כהן: בואו נעשה עכשיו, מהיום והלאה, החלטה עקרונית. עד שלא מפרטים לנו על כל דבר, מאנשי מקצוע, זה אותו דבר.
שרון לינה: אני לא סיימתי אבל את הדברים שלי. אני לא יודעת כמה פעמים,
רונית ארנפרוינד-כהן: אין לי בעיה, סך הכל על כל הצבעה שתהיה כך.
צבי גוב-ארי: חברים, אי אפשר לעמוד ולצעוק מסביב לשולחן.
שרון לינה: אני לא יודעת כמה פעמים נחשפת,
מאיר בן הרוש: אנחנו בעד ההצעה הזאת. פשוט צריך לפתור את זה.
רונית ארנפרוינד-כהן: אתה לא שומע, אתה לא שומע.
שרון לינה: אני לא יודעת כמה פעמים נחשפת לחרם על תלמידים, לאיומים,
רונית ארנפרוינד-כהן: לינה, אין לי שום ספק שלא פחות ממך.
שרון לינה: לאיומים של התאבדות בתוך הכיתה. בתוך הכיתה, לא במרחב האינטרנטי. בתוך הכיתה. והדברים הם מאוד קשים. ואני חושבת שאנחנו צריכים להיות מאוד מאוד ...
עו"ד עדי ינקילביץ: בשביל זה צריך לקבל את ההחלטה העקרונית ללכת עם זה. ולהגיש תוכנית מפורטת בישיבה הבאה.
שרון לינה: לא, אני לא אקבל שום החלטה עקרונית לפני שאני יודעת על מה אני הולכת. אני מוכנה, אני לא נגד.
רונית ארנפרוינד-כהן: את מוכנה לקבל עכשיו החלטה עקרונית, שמה?
שרון לינה: של מה שאת אומרת עכשיו? על כל החלטה שמגיעה לישיבת מועצת עיר לא תצביעי עד שלא תשמעי בדיוק על מה את הולכת. הרי מצביעים כאן ככה.
שרון לינה: לא, סליחה. יש הבדל. כאן מדובר בדיני נפשות. זה נושא מאוד קשה. את בנושא סופר רגיש.
עו"ד עדי ינקילביץ: אז למה לעכב?
שרון לינה: סליחה, להגיד 'אני רוצה לבדוק' זה לא אומר שאני רוצה לעכב. בואי נשב, מחר, היום, היום אחרי צהריים, לא משנה. בואי נעשה ... שאפשר. בואי נשב ביחד ונראה מה ההשלכות של זה. נבדוק. נראה.
רועי גבאי: אל תצרו איזה ... יש פה הזדמנות ... אני מצטרף,
שרון לינה: יכולות להיות לזה השלכות ...
רונית ארנפרוינד-כהן: אני העליתי את התחושות שלי, שהן מבוססות על עובדות. אני

- לא שנה, לא שנתיים במועצת העיר. אז אני לא מבלבלת את המוח.
רועי גבאי: לינה ואני מרגישים שיש האשמה חמורה לנו.
- מה זה האשמה? זה עובדות. מצביעות פה בלי סוף על 'אחר כך יפרטו'.
רונית ארנפרינד-כהן:
- אני רוצה לראות ... על זה ...
רועי גבאי: חברים, אני מבקש כך.
- אני רוצה להגיד שתי מילים. ברשותך.
עו"ד מאיר דהן:
- תגיד שתי מילים כמו שאמרת בישיבה הקודמת, שהיו מבורכים. אם אתה זוכר. אם לא, אני אזכיר לך.
רונית ארנפרינד-כהן:
- אני רוצה להגיד, קודם כל כשראש העיר מביא החלטות להצבעה כאן, זה אחרי שמערכת שלמה, הוא עומד בראש העיר ומערכת שלמה בודקת את כל ההשלכות. הוא לא סתם איזה תושב בא אליו ואומר לו 'צריך לעשות ככה',
רונית ארנפרינד-כהן: סליחה, אני לא סתם.
- לא, אני לא אומר שאת לא.
עו"ד מאיר דהן:
- אבל כשאני מציעה, אחרי כל השיקולים, אני רוצה גם לדעת על מה אני מצביעה. ולכן אני צריכה את השקיפות המלאה של כל הסיכונים. ...
מאיר בן הרוש: ואם אחד המתנדבים ייתן תשובה לא נכונה, חס וחלילה ...
- תגיד לי, מה? ... בוודאי שלא.
רונית ארנפרינד-כהן:
- ... הרשות, יבואו אלינו בטענות.
מאיר בן הרוש:
- חברים, באמת.
צבי גוב-ארי:
- אז רגע, בוודאי שננסה למנוע.
רונית ארנפרינד-כהן:
- הדיון מיצה את עצמו. אני מבקש להציע הצעה אחת. לדחות את הטיפול בעניין הזה לישיבה הבאה, כאשר עד הישיבה הבאה אתן יושבות ומגישות לנו דבר שאפשר לחוש אותו יותר טוב. ואז נצביע. אפשרות אחרת, להעלות את זה להצבעה עכשיו, שאני מאוד לא רוצה, כי זה לא יעבור. אני מעלה שתי הצעות. אני לא מנהל משא ומתן.
רונית ארנפרינד-כהן: אתה כן מנהל משא ומתן, כי עדיין יש לי את הזכות להעלות את זה. אז צביקה, תקשיב. אין לי שום בעיה עם לינה לשבת, אפילו באהבה גדולה. באמת, אני מדברת ברצינות. ובעונג. אבל אני באה ואומרת, כדי שאני אחר כך לא יהיה לי את החוק שאני אצטרך לחכות עוד שלושה חודשים, או חצי שנה, תקשיבו עד הסוף. אני יודעת מה הבאגים, מה האופציות של הבאגים. אני יושבת עם לינה ואנחנו נבנה מה שנבנה. אני רוצה שתישמר לי האופציה למקרה שמכל מיני סיבות יתמסמס הרעיון שלי, לא לחכות עוד שלושה חודשים או חצי שנה. להעלות את זה גם אם אנחנו לא תמימות דעים.
שרון לינה: לישיבה הבאה.
- לא, בפקודת העיריות יש חוק שאם אני מציעה הצעה ומושכת, זה אחר כך לעוד כמה חודשים. אז אני רוצה לאפשר לי את זה.

צבי גוב-ארי: הצעת החלטה שאומרת כך: 'חברת מועצת העיר לינה פלוס רונית יגישו הצעה מעובדת לפרטים, גם מבחינת אחריות לעניין הזה, הפיקוח'. זה דבר אחד, לישיבת המועצה הבאה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בשמחה רבה.
צבי גוב-ארי: במידה ולא תהיה הסכמה, אנחנו נסכים שהנושא הזה יעלה פעם נוספת לדיון ויקבל הצבעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אחלה. אתה רואה, עשינו משא ומתן, ...
צבי גוב-ארי: אם היינו מצביעים עכשיו, זה לא היה עובר. מפני שאם יש חשש,

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, עשינו משא ומתן. אמרת לא לעשות, עשינו. עכשיו הגענו להבנות.

צבי גוב-ארי: מי בעד ההצעה שלי? שיהיה לכם ערב טוב.

החלטה מס' 12/29/14:

הוחלט פה אחד כי חברות המועצה - הגב' רונית ארנפרוינד-כהן והגב' לינה שרון - יגישו לישיבת מועצת עיר הבאה הצעה בנושא קו חרום לבנות/בני נוער. ההצעה תהיה מעובדת לפרטים ותכיל, בין היתר, התייחסות לאחריות הנוגעים בדבר וכן לפיקוח על קו החירום. במידה ולא תהיה הסכמה בין חברות המועצה הנ"ל, תועלה ההצעה לסדר יום בנושא קו חס לבנות/בני נוער להצבעה פעם נוספת בישיבת המועצה הבאה.

צבי גוב-ארי

ראש העיר